

LIETUVOS RESPUBLIKOS
BAUDŽIAMOJO KODEKSO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2017 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso paskirtis

1. Lietuvos Respublikos baudžiamasis kodeksas yra vientisas baudžiamasis įstatymas, kurio paskirtis – baudžiamosios teisės priemonėmis ginti žmogaus ir piliečio teises bei laisves, visuomenės ir valstybės interesus nuo nusikalstamų veikų.

2. Šis kodeksas:

1) apibrėžia, kokios veikos yra nusikaltimai ir baudžiamieji nusižengimai, bei jas uždraudžia;

2) nustato bausmes, baudžiamojo ir auklėjamojo poveikio priemones už šiame kodekse numatytas veikas bei priverčiamąsias medicinos priemones;

3) nustato baudžiamosios atsakomybės pagrindus ir sąlygas, taip pat pagrindus ir sąlygas, kuriais nusikalstamas veikas padarę asmenys gali būti atleisti nuo baudžiamosios atsakomybės ar bausmės.

3. Šio kodekso nuostatos yra suderintos su Europos Sąjungos teisės aktu, nurodytų šio kodekso priede, nuostatomis.

2 straipsnis. Pagrindinės baudžiamosios atsakomybės nuostatos

1. Asmuo atsako pagal šį kodeksą tik tuo atveju, jeigu jo padaryta veika buvo uždrausta baudžiamojo įstatymo, galiojusio nusikalstamos veikos padarymo metu.

2. Įstatymo nežinojimas nuo baudžiamosios atsakomybės neatleidžia.

3. Asmuo atsako pagal baudžiamąjį įstatymą tik tuo atveju, jeigu jis yra kaltas padaręs nusikalstamą veiką ir tik jeigu veikos padarymo metu iš jo galima buvo reikalauti įstatymus atitinkančio elgesio.

4. Pagal baudžiamąjį įstatymą atsako tik tas asmuo, kurio padaryta veika atitinka baudžiamojo įstatymo numatytą nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo sudėtį.

5. Bausmės, baudžiamojo ar auklėjamojo poveikio priemonės bei priverčiamosios medicinos priemonės skiriamos tik pagal įstatymą.

6. Niekas negali būti baudžiamas už tą pačią nusikalstamą veiką antrą kartą.

7. **Baudžiamoji atsakomybė yra krašutinė (*ultima ratio*) priemonė.***

II SKYRIUS
BAUDŽIAMOJO ĮSTATYMO GALIOJIMAS

3 straipsnis. Baudžiamojo įstatymo galiojimo laikas

* *Past.* – projekto lyginamasis variantas sąmoningai padarytas esamos formos, t. y. nesivadovaujant Teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 patvirtintomis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijomis. Šis dokumentas yra „darbinio“ pobūdžio – kaip tam tikros pradinės gairės tolimesniam teisiniui diskursui inicijuoti.

* *Past.* – šiame dokumente **raudona spalva** pažymėtos Baudžiamojo kodekso bendrosios dalies straipsnių, jų dalių, punktų pakeitimai, papildymai ar pripažinimas netekus galios.

Mėlyna spalva pažymėtos esamos Baudžiamojo kodekso nuostatos, kurias projekto rengėjai siūlo perkelti į Baudžiamojo proceso kodeksą arba į Įstatymą dėl Europos Sąjungos valstybių narių sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo ir vykdymo.

1. Veikos nusikalstamumą ir asmens baudžiamumą nustato tos veikos padarymo metu galiojęs baudžiamasis įstatymas. Nusikalstamos veikos padarymo laikas yra veikimo (neveikimo) laikas arba baudžiamojo įstatymo numatytų padarinių atsiradimo laikas, jeigu asmuo norėjo, kad padariniai atsirastų kitu laiku.

2. Veikos nusikalstamumą panaikinant, bausmę švelninantis arba kitokiu būdu nusikalstamą veiką padariusio asmens teisinę padėtį palengvinantis baudžiamasis įstatymas turi grįžtamąją galią, t. y. taikomas iki tokio įstatymo įsigaliojimo nusikalstamą veiką padariusiems asmenims, **kurių atžvilgiu dar nėra priimtas apkaltinamasis teismo nuosprendis**, taip pat, **jeigu realiai gali būti švelninama bausmė arba teisinė padėtis**, – atliekantiems bausmę bei turintiems teistumą asmenims.

3. Baudžiamasis įstatymas, nustatantis veikos nusikalstamumą, griežtinantis bausmę arba kitaip sunkinantis nusikalstamą veiką padariusio asmens teisinę padėtį, neturi grįžtamosios galios. Išimtį sudaro šio kodekso normos, nustatančios atsakomybę už genocidą (99 straipsnis), tarptautinės teisės draudžiamą elgesį su žmonėmis (100 straipsnis), tarptautinės humanitarinės teisės saugomų asmenų žudymą (101 straipsnis), civilių trėmimą ar perkėlimą (102 straipsnis), tarptautinės humanitarinės teisės saugomų asmenų žalojimą, kankinimą ar kitokį nežmonišką elgesį su jais ar jų turto apsaugos pažeidimą (103 straipsnis), civilių ar karo belaisvių prievartinį panaudojimą prieš ginkluotuosiuose pajėgose (105 straipsnis), saugomų objektų naikinimą ar nacionalinių vertybių grobstymą (106 straipsnis), agresiją (110 straipsnis), draudžiamą karo ataką (111 straipsnis), uždraustų karo priemonių naudojimą (112 straipsnis), aplaidų vado pareigų vykdymą (113¹ straipsnis). **Šioje dalyje numatyta išimtis gali būti taikoma iki tokio įstatymo įsigaliojimo nusikalstamą veiką padariusiems asmenims, kurių atžvilgiu dar nėra priimtas apkaltinamasis teismo nuosprendis.**

4. Skiriamos tos baudžiamojo ar auklėjamojo poveikio priemonės bei priverčiamosios medicinos priemonės, kurias numato teismo sprendimo priėmimo metu galiojantis baudžiamasis įstatymas. Išplėstinis turto konfiskavimas skiriamas tik tuo atveju, jeigu jis numatytas šio kodekso uždraustos veikos padarymo metu galiojusiame baudžiamajame įstatyme.

4 straipsnis. Baudžiamojo įstatymo galiojimas asmenims, padariusiems nusikalstamas veikas Lietuvos valstybės teritorijoje arba laivuose ar orlaiviuose su Lietuvos valstybės vėliava ar skiriamaisiais ženklais

1. Asmenys, padarę nusikalstamas veikas Lietuvos valstybės teritorijoje arba laivuose ar orlaiviuose su Lietuvos valstybės vėliava ar skiriamaisiais ženklais, atsako pagal šį kodeksą.

2. Nusikalstamos veikos padarymo vieta yra vieta, kurioje asmuo veikė arba turėjo ir galėjo veikti, arba vieta, kurioje atsirado baudžiamojo įstatymo numatyti padariniai. Bendrininkų nusikalstamos veikos padarymo vieta yra vieta, kurioje ši veika buvo padaryta, o jeigu vienas bendrininkų veikė kitoje vietoje, – jo veikimo vieta.

3. Kai ta pati nusikalstama veika padaryta ir Lietuvos valstybės teritorijoje, ir užsienyje, laikoma, kad ta veika padaryta Lietuvos valstybės teritorijoje, jeigu šioje teritorijoje ji buvo pradėta, baigta arba nutrūko.

~~4. Asmenų, kurie pagal tarptautinės teisės normas naudojami imunitetu nuo baudžiamosios jurisdikcijos ir padarė nusikalstamą veiką Lietuvos valstybės teritorijoje, baudžiamosios atsakomybės klausimas sprendžiamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis ir šiuo kodeksu.~~

5 straipsnis. Lietuvos Respublikos piliečių ir kitų nuolat Lietuvoje gyvenančių asmenų baudžiamoji atsakomybė už užsienyje padarytus nusikaltimus

Lietuvos Respublikos piliečiai ir kiti nuolat Lietuvoje gyvenantys asmenys už užsienyje padarytus nusikaltimus atsako pagal šį kodeksą.

6 straipsnis. Užsieniečių baudžiamoji atsakomybė už užsienyje padarytus nusikaltimus Lietuvos valstybei

Užsieniečiai, neturintys nuolatinės gyvenamosios vietos Lietuvos Respublikoje, atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, jeigu jie užsienyje padarė šio kodekso 114–128 straipsniuose numatytus nusikaltimus Lietuvos valstybei, **arba Lietuvos Respublikos kontinentiniame šelfe ir išskirtinėje ekonominėje zonoje padarė šio kodekso XXXVIII skyriuje numatytas nusikalstamas veikas.**

6¹ straipsnis. Užsieniečių baudžiamoji atsakomybė už užsienyje padarytus nusikaltimus prieš Lietuvos Respublikos piliečius ir kitus nuolat Lietuvoje gyvenančius asmenis

Užsieniečiai, neturintys nuolatinės gyvenamosios vietos Lietuvos Respublikoje, atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, jeigu jie užsienyje padarė nusikaltimą prieš Lietuvos Respublikos piliečius ir kitus nuolat Lietuvoje gyvenančius asmenis, tačiau nusikaltimo padarymo vietos valstybė arba kaltininko pilietybės valstybė atsisako arba nevykdo baudžiamojo persekiojimo.

7 straipsnis. Baudžiamoji atsakomybė už tarptautinėse sutartyse numatytus nusikaltimus

Asmenys atsako pagal šį kodeksą, nesvarbu, kokia jų pilietybė ir gyvenamoji vieta, taip pat nusikaltimo padarymo vieta bei tai, ar už padarytą veiką baudžiama pagal nusikaltimo padarymo vietos įstatymus, kai padaro nusikaltimus, atsakomybė už kuriuos numatyta tarptautinių sutarčių pagrindu:

- 1) nusikaltimus žmoniškumui ir karo nusikaltimus (99–113¹ straipsniai);
- 2) prekybą žmonėmis (147 straipsnis);
- 3) vaiko pirkimą arba pardavimą (157 straipsnis);
- 4) netikrų pinigų ar vertybinių popierių gaminimą, laikymą arba realizavimą (213 straipsnis);
- 5) nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimą (216 straipsnis);
- 6) kyšininkavimą (225 straipsnis);
- 7) prekybą poveikiu (226 straipsnis);
- 8) papirkimą (227 straipsnis);
- 9) piratavimą (251¹ straipsnis);
- 10) teroristinius ir su teroristine veikla susijusius nusikaltimus (252¹ straipsnio 1 ir 2 dalys);
- 11) neteisėtą elgesį su branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis arba kitais jonizuojančiosios spinduliuotės šaltiniais (256, 256¹ ir 257 straipsniai);
- 12) nusikaltimus, susijusius su disponavimu narkotinėmis ar psichotropinėmis, nuodingosiomis ar stipriai veikiančiomis medžiagomis (259–269 straipsniai);
- 13) nusikaltimus aplinkai (270, 270¹, 270², 270³, 271, 272, 274 straipsniai).

8 straipsnis. Baudžiamoji atsakomybė už užsienyje padarytus nusikaltimus

1. Asmuo, padaręs užsienyje nusikaltimus, numatytus šio kodekso 5 ir 6¹ straipsniuose, atsako pagal baudžiamąjį įstatymą tik tuo atveju, jeigu padaryta veika pripažįstama nusikaltimu ir už jos padarymą baudžiama pagal nusikaltimo padarymo vietos valstybės ir Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą. Jeigu asmuo, padaręs nusikaltimą užsienyje, teisiamas Lietuvos Respublikoje, bet abiejose valstybėse už šį nusikaltimą numatytos skirtingos bausmės, bausmė nusikaltusiam asmeniui skiriama pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, tačiau ji negali viršyti nusikaltimo padarymo vietos valstybės baudžiamuosiuose įstatymuose nustatyto maksimalaus dydžio.

2. Asmuo, padaręs nusikaltimus, numatytus Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 5, 6, 6¹ ir 7 straipsniuose, neatsako pagal šį kodeksą, jeigu jis:

- 1) atliko užsienio valstybės teismo paskirtą bausmę;
- 2) buvo atleistas nuo visos ar dalies užsienio valstybės teismo paskirtos bausmės atlikimo;
- 3) užsienio valstybės teismo nuosprendžiu buvo išteisintas, atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės ar bausmės arba bausmė nebuvo paskirta dėl senaties ar kitais toje valstybėje numatytais teisiniais pagrindais.

3. Lietuvos Respublikos pilietis ar kitas nuolat Lietuvoje gyvenantis asmuo, užsienyje padarę vieną ar kelis nusikaltimus, numatytus šio kodekso 149 straipsnio 3 ir 4 dalyse, 150 straipsnio 3 ir 4 dalyse, 151 straipsnio 2 dalyje, 151¹, 152¹, 153, 157 straipsniuose, 162 straipsnio 1 dalyje, 307 straipsnio 3 dalyje, 308 straipsnio 3 dalyje, 309 straipsnio 2 ir 3 dalyse, baudžiami nepaisant to, ar už padarytą veiką baudžiama pagal nusikaltimo padarymo vietos valstybės baudžiamąjį įstatymą.

9 straipsnis. Ekstradicija

~~1. Lietuvos Respublikos pilietis, padaręs nusikalstamą veiką Lietuvos Respublikoje ar kitos valstybės teritorijoje, gali būti išduotas užsienio valstybei arba perduotas Tarptautiniam baudžiamajam teismui tik remiantis Lietuvos Respublikos tarptautine sutartimi arba Jungtinių Tautų Organizacijos Saugumo Tarybos rezoliucija.~~

~~2. Užsienietis, padaręs nusikalstamą veiką Lietuvos Respublikoje ar kitos valstybės teritorijoje, išduodamas atitinkamai valstybei arba perduodamas Tarptautiniam baudžiamajam teismui tik remiantis Lietuvos Respublikos tarptautine sutartimi arba Jungtinių Tautų Organizacijos Saugumo Tarybos rezoliucija.~~

~~3. Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis gali būti neišduodamas, jeigu:~~

~~1) padaryta veika pagal šį kodeksą nelaikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu;~~
~~2) nusikalstama veika padaryta Lietuvos valstybės teritorijoje;~~
~~3) asmuo persekiojamas už politinio pobūdžio nusikaltimą;~~
~~4) asmuo už padarytą nusikalstamą veiką buvo nuteistas, išteisintas ar atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės ar bausmės;~~

~~5) asmeniui už padarytą nusikaltimą kitoje valstybėje gali būti taikoma mirties bausmė;~~

~~6) suėjo apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo ar vykdymo senaties terminas;~~

~~7) asmuo atleistas nuo bausmės pagal amnestijos aktą arba malonės tvarka;~~

~~8) yra kitų Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse numatytų pagrindų.~~

~~4. Asmenys, kuriems pagal Lietuvos Respublikos įstatymus yra suteiktas prieglobstis arba laikinoji apsauga, už nusikalstamas veikas, dėl kurių jie buvo persekiojami užsienyje, pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį įstatymą nebaudžiami ir užsienio valstybėms ne išduodami, išskyrus šio kodekso 7 straipsnyje numatytus atvejus.~~

9⁽⁴⁾ straipsnis. Asmens perdavimas pagal Europos arešto orderį

~~1. Remiantis Europos arešto orderiu, Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis, Europos arešto orderį išdavusioje valstybėje įtariamą nusikalstamos veikos padarymu arba šioje valstybėje nubaustas su laisvės atėmimu susijusia bausme, tačiau jos neatlikęs, perduodamas Europos arešto orderį išdavusiai valstybei.~~

~~2. Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis pagal Europos arešto orderį perduodamas tik tuo atveju, jeigu pagal šį orderį išdavusios valstybės įstatymus už jo padarytą nusikalstamą veiką yra numatyta bent vienerių metų su laisvės atėmimu susijusi bausmė, o jeigu Europos arešto orderis buvo išduotas dėl jau paskirtos su laisvės atėmimu susijusios bausmės vykdymo, — tik kai paskirtos bausmės terminas yra ne trumpesnis negu keturi mėnesiai.~~

~~3. Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis neperduodamas Europos arešto orderį išdavusiai valstybei, jeigu:~~

~~1) asmens perdavimas pagal Europos arešto orderį pažeistų pagrindines žmogaus teises ir (ar) laisves;~~

~~2) asmuo pagal amnestijos aktą ar malonės tvarka Lietuvos Respublikoje atleistas nuo bausmės už jo padarytą nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, atlikimo;~~

~~3) asmuo už jo padarytą nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, buvo nuteistas Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje ir paskirta bausmė įvykdyta, tebevykdoma ar nebegali būti vykdoma pagal nuteisusios valstybės įstatymus;~~

~~4) asmuo nusikalstamos veikos padarymo metu nebuvo sulaukęs amžiaus, nuo kurio pagal Lietuvos Respublikos baudžiamuosius įstatymus galima baudžiamoji atsakomybė už jo padarytą veiką;~~

5) padaryta veika pagal šį kodeksą nelaikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderis išduotas dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir valstybių narių tarpusavio perdavimo procedūrų 2 straipsnio 2 dalyje numatytos nusikalstamos veikos, o Europos arešto orderį išdavusios valstybės baudžiamieji įstatymai už šią nusikalstamą veiką numato ne mažesnę negu trejų metų su laisvės atėmimu susijusią bausmę;

6) asmuo už padarytą nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, buvo Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje išteisintas ar atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės ar bausmės;

7) Europos arešto orderis yra išduotas dėl nusikalstamos veikos, dėl kurios gali būti taikomi Lietuvos Respublikos baudžiamieji įstatymai, ir yra suėję šio kodekso 95 straipsnyje numatyti apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo senaties ar 96 straipsnyje numatyti apkaltinamojo nuosprendžio vykdymo senaties terminai;

8) nusikalstama veika padaryta ne Europos arešto orderį išdavusios valstybės teritorijoje ir Lietuvos Respublikos baudžiamieji įstatymai negalėtų būti taikomi dėl analogiškos veikos, jeigu ji būtų buvusi padaryta ne Lietuvos valstybės teritorijoje arba ne laive ar orlaivyje su Lietuvos valstybės vėliava ar skiriamaisiais ženklais.

4. Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis, atsižvelgiant į bylos aplinkybes ir teisingumo interesus, gali būti neperduodamas Europos arešto orderį išdavusiai valstybei, jeigu:

1) dėl asmens padarytos nusikalstamos veikos, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, Lietuvos Respublikoje yra pradėtas baudžiamasis procesas;

2) dėl asmens padarytos nusikalstamos veikos Lietuvos Respublikoje buvo atsisakyta pradėti baudžiamąjį procesą arba pradėtas baudžiamasis procesas buvo nutrauktas;

3) Europos arešto orderis yra išduotas dėl Lietuvos Respublikos piliečiui ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenančiam asmeniui paskirtos su laisvės atėmimu susijusios bausmės vykdymo ir Lietuvos Respublika perima šios bausmės vykdymą;

4) nusikalstama veika padaryta Lietuvos valstybės teritorijoje arba laive ar orlaivyje su Lietuvos valstybės vėliava ar skiriamaisiais ženklais;

5) Europos arešto orderyje trūksta informacijos, reikalingos sprendimui dėl asmens perdavimo priimti, ir Europos arešto orderį išdavusi valstybė per nustatytą terminą jos nepateikia.

5. Jeigu Europos arešto orderis išduotas dėl Lietuvos Respublikos piliečiui ar užsieniečiui paskirtos su laisvės atėmimu susijusios bausmės vykdymo, o jis asmeniškai nedalyvavo nagrinėjant bylą teisme ir buvo priimtas sprendimas paskirti su laisvės atėmimu susijusią bausmę, Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis gali būti neperduodamas, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderyje nurodyta, kad pagal Europos arešto orderį išdavusios Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose nustatytus proceso reikalavimus:

1) asmeniui laiku buvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas arba asmuo kitomis priemonėmis gavo oficialią informaciją apie numatytą bylos nagrinėjimo teisme laiką ir vietą tokiu būdu, kad akivaizdu, jog jis žinojo apie numatytą bylos nagrinėjimą teisme, taip pat asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, nors jis neatvyks į bylos nagrinėjimą teisme, arba

2) asmuo, žinodamas apie numatomą bylos nagrinėjimą teisme, įgaliojo savo pasirinktą ar valstybės paskirtą gynėją jį ginti bylos nagrinėjimo teisme metu ir tas gynėjas iš tiesų šį asmenį gynė bylos nagrinėjimo teisme metu, arba

3) asmeniui įteikus sprendimą ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę paduoti apeliacinį skundą, kuriuos nagrinėjant šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą, įskaitant naujus įrodymus, pakartotinai nagrinėti iš esmės, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo aiškiai nurodė, kad jis neginėja sprendimo, arba per nustatytą laikotarpį nepareikalavo persvarstyti bylą ar nepadavė apeliacinio skundo, arba

4) tuo atveju, kai sprendimas asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas, tačiau Europos arešto orderyje patvirtinama, kad po asmens perdavimo šis sprendimas bus nedelsiant asmeniškai įteiktas ir šis asmuo bus aiškiai informuotas apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę paduoti apeliacinį skundą, kuriuos nagrinėjant šis asmuo turės teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą, įskaitant naujus įrodymus, pakartotinai nagrinėti iš esmės, o po šio proceso pirminis sprendimas galės būti

~~panaikintas, taip pat kad asmuo bus informuotas apie laikotarpį, per kurį jis turi reikalauti persvarstyti bylą arba paduoti apeliacinį skundą, kaip nurodyta Europos arešto orderyje.~~

~~6. Jeigu Europos arešto orderis išduotas dėl nusikalstamos veikos, už kurią Europos arešto orderį išdavusios valstybės įstatymai numato laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmę, Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis perduodamas su sąlyga, kad Europos arešto orderį išdavusios valstybės įstatymai numato galimybę nuteistajam ne vėliau kaip atlikus dvidešimt metų laisvės atėmimo bausmės kreiptis dėl atleidimo nuo bausmės ar jos sušvelninimo.~~

~~7. Jeigu Europos arešto orderis išduotas baudžiamojo persekiojimo tikslais, Lietuvos Respublikos pilietis ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantis asmuo gali būti perduodamas su sąlyga, kad asmuo, dėl kurio Europos arešto orderį išdavusi valstybė priėmė nuosprendį, bus grąžintas į Lietuvos Respubliką atlikti jam paskirtą su laisvės atėmimu susijusią bausmę, jeigu to prašytų perduotasis asmuo arba to pareikalautų Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra. Ši sąlyga netaikoma, jeigu iš anksto nustatomas vienas ar daugiau Lietuvos Respublikos įstatyme „Dėl Europos Sąjungos valstybių narių sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo ir vykdymo“ nurodytų pagrindų, dėl kurių Lietuvos Respublika galėtų atsisakyti perimti paskirtos su laisvės atėmimu susijusios bausmės vykdymą.~~

III SKYRIUS NUSIKALTIMAS IR BAUDŽIAMASIS NUSIŽENGIMAS

10 straipsnis. Nusikalstamų veikų rūšys

Nusikalstamos veikos skirstomos į nusikaltimus ir baudžiamuosius nusizengimus.

11 straipsnis. Nusikaltimas

1. Nusikaltimas yra pavojinga ir šiame kodekse uždrausta veika (veikimas ar neveikimas), už kurią numatyta laisvės atėmimo bausmė.

2. Nusikaltimai yra tyčiniai ir neatsargūs. Tyčiniai nusikaltimai skirstomi į nesunkius, apysunkius, sunkius ir labai sunkius.

3. Nesunkus nusikaltimas yra tyčinis nusikaltimas, už kurį baudžiamajame įstatyme numatyta didžiausia bausmė neviršija trejų metų laisvės atėmimo.

4. Apysunkis nusikaltimas yra tyčinis nusikaltimas, už kurį baudžiamajame įstatyme numatyta didžiausia bausmė viršija trejus metus laisvės atėmimo, bet neviršija šešerių metų laisvės atėmimo.

5. Sunkus nusikaltimas yra tyčinis nusikaltimas, už kurį baudžiamajame įstatyme numatyta didžiausia bausmė viršija šešerius metus laisvės atėmimo, bet neviršija dešimties metų laisvės atėmimo.

6. Labai sunkus nusikaltimas yra tyčinis nusikaltimas, už kurį baudžiamajame įstatyme numatyta didžiausia bausmė viršija dešimt metų laisvės atėmimo.

12 straipsnis. Baudžiamasis nusizengimas

Baudžiamasis nusizengimas yra pavojinga ir šiame kodekse uždrausta veika (veikimas ar neveikimas), už kurią numatyta bausmė, nesusijusi su laisvės atėmimu, išskyrus areštą.

13 straipsnis. Amžius, nuo kurio asmuo atsako pagal baudžiamuosius įstatymus

1. Pagal šį kodeksą atsako asmuo, kuriam iki nusikaltimo ar baudžiamojo nusizengimo padarymo buvo suėję šešiolika metų, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais – keturiolika metų.

2. Asmuo, kuriam iki nusikaltimo ar baudžiamojo nusizengimo padarymo buvo suėję keturiolika metų, atsako už **tyčinius nusikaltimus, numatytus šio kodekso XV, XVI, XVII, XVIII, IX, XX, XXI, XXVIII, XXX, XXXVII, XL, XLIV, XLV skyriuose.**

ALTERNATYVA

2. Asmuo, kuriam iki nusikaltimo ar baudžiamojo nusizengimo padarymo buvo suėję keturiolika metų, atsako už nužudymą (129 straipsnis), sunkų sveikatos sutrikdymą (135 straipsnis),

nesunkų sveikatos sutrikdymą (138 straipsnis), išžaginimą (149 straipsnis), seksualinį prievartavimą (150 straipsnis), vagystę (178 straipsnis), plėšimą (180 straipsnis), turto prievartavimą (181 straipsnis), turto sunaikinimą ar sugadinimą (187 straipsnis), ~~188 straipsnio 2 dalis~~, **nusikalstamą susivienijimą (249 straipsnis)**, **teroro aktą (250 straipsnis)**, **neteisėtą disponavimą šaunamaisiais ginklais, šaudmenimis, sprogmenimis ar sprogstamosiomis medžiagomis (253 straipsnis)**, šaunamojo ginklo, šaudmenų, sprogmenų ar sprogstamųjų medžiagų pagrobimą (254 straipsnis), **neteisėtą disponavimą branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis arba kitais jonizuojančiosios spinduliuotės šaltiniais (256 straipsnis)**, **neteisėtą disponavimą narkotinėmis ar psichotropinėmis medžiagomis be tikslo jas platinti (259 straipsnis)**, **neteisėtą disponavimą narkotinėmis ar psichotropinėmis medžiagomis turint tikslą jas platinti arba neteisėtą disponavimą labai dideliu narkotinių ar psichotropinių medžiagų kiekiu (260 straipsnis)**, **narkotinių ar psichotropinių medžiagų platinimą nepilnamečiams (261 straipsnis)**, **įrenginių narkotinėms ar psichotropinėms medžiagoms gaminti gaminimą arba narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybos technologijų ar instrukcijų rengimą (262 straipsnis)**, narkotinių ar psichotropinių medžiagų vagystę, prievartavimą arba kitokį neteisėtą užvaldymą (263 straipsnis), **lenkimą vartoti narkotines ar psichotropines medžiagas (264 straipsnis)**, transporto priemonių ar kelių, juose esančių įrenginių sugadinimą (280 straipsnio 2 dalis), **viešosios tvarkos pažeidimą (284 straipsnis)**, **melagingą pranešimą apie visuomenei gresiantį pavojų ar ištikusią nelaimę (285 straipsnis)**.

3. Asmeniui, kuriam iki šiame kodekse numatytos pavojingos veikos padarymo nebuvo suėję keturiolika metų, Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka gali būti taikomos auklėjamojo poveikio ar kitos priemonės.

14 straipsnis. Kaltės formos

Asmuo pripažįstamas kaltu padaręs nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, jeigu jis šią veiką padarė tyčia ar dėl neatsargumo.

15 straipsnis. Tyčinis nusikaltimas ir baudžiamasis nusižengimas

1. Nusikaltimas ar baudžiamasis nusižengimas yra tyčinis, jeigu jis padarytas tiesiogine ar netiesiogine tyčia.

2. Nusikaltimas ar baudžiamasis nusižengimas yra padarytas tiesiogine tyčia, jeigu:

- 1) jį darydamas asmuo suvokė pavojingą nusikalstamos veikos pobūdį ir norėjo taip veikti;
- 2) jį darydamas asmuo suvokė pavojingą nusikalstamos veikos pobūdį, numatė, kad dėl jo veikimo ar neveikimo gali atsirasti šiame kodekse numatyti padariniai, ir jų norėjo.

3. Nusikaltimas ar baudžiamasis nusižengimas yra padarytas netiesiogine tyčia, jeigu jį darydamas asmuo suvokė pavojingą nusikalstamos veikos pobūdį, numatė, kad dėl jo veikimo ar neveikimo gali atsirasti šiame kodekse numatyti padariniai, ir nors jų nenorėjo, bet sąmoningai leido jiems atsirasti.

16 straipsnis. Neatsargus nusikaltimas ir baudžiamasis nusižengimas

1. Nusikaltimas ar baudžiamasis nusižengimas yra neatsargus, jeigu jis padarytas dėl nusikalstamo pasitikėjimo arba nusikalstamo nerūpestingumo.

2. Nusikaltimas ar baudžiamasis nusižengimas yra padarytas dėl nusikalstamo pasitikėjimo, jeigu jį padaręs asmuo numatė, kad dėl jo veikimo ar neveikimo gali atsirasti šiame kodekse numatyti padariniai, tačiau lengvabūdiškai tikėjosi jų išvengti.

3. Nusikaltimas ar baudžiamasis nusižengimas yra padarytas dėl nusikalstamo nerūpestingumo, jeigu jį padaręs asmuo nenumatė, kad dėl jo veikimo ar neveikimo gali atsirasti šiame kodekse numatyti padariniai, nors pagal veikos aplinkybes ir savo asmenines savybes galėjo ir turėjo tai numatyti.

4. Asmuo baudžiamas už nusikaltimo ar baudžiamąjį nusižengimo padarymą dėl neatsargumo tik šio kodekso specialiojoje dalyje atskirai numatytais atvejais.

17 straipsnis. Nepakaltinamumas

1. Asmuo yra nepakaltinamas, jeigu darydamas šio kodekso uždraustą veiką jis dėl psichikos sutrikimo negalėjo suvokti jos pavojingumo arba valdyti savo veiksmų.

2. Asmuo, teismo pripažintas nepakaltinamu, neatsako pagal šį kodeksą už padarytą pavojingą veiką. Jam teismas gali taikyti šio kodekso 98 straipsnyje numatytas priverčiamąsias medicinos priemones.

18 straipsnis. Ribotas pakaltinamumas

1. Asmenį teismas pripažįsta ribotai pakaltinamu, jeigu darydamas šio kodekso uždraustą veiką tas asmuo dėl psichikos sutrikimo **arba įgimtos ar įgytos psichikos anomalijos, kuris nėra nesant** pakankamaso pagrindaso pripažinti jį nepakaltinamu, negalėjo visiškai suvokti pavojingo nusikalstamos veikos pobūdžio ar valdyti savo veiksmų.

2. Asmuo, padaręs baudžiamąjį nusizengimą, neatsargų arba nesunkų ar apysunkį tyčinį nusikaltimą ir teismo pripažintas ribotai pakaltinamu, atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, tačiau bausmė jam gali būti švelninama remiantis šio kodekso 59 straipsniu, arba jis gali būti atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės ir jam taikomos šio kodekso 67 straipsnyje numatytos baudžiamojo poveikio priemonės arba šio kodekso 98 straipsnyje numatytos priverčiamosios medicinos priemonės.

3. Asmuo, padaręs sunkų arba labai sunkų nusikaltimą ir teismo pripažintas ribotai pakaltinamu, atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, tačiau bausmė jam gali būti švelninama remiantis šio kodekso 59 straipsniu.

4. Teismas turi teisę motyvuotai nesivadovauti šio straipsnio 2 ir 3 dalyje numatytomis taisyklėmis, jeigu atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės arba bausmės švelninimas ribotai pakaltinamam asmeniui aiškiai prieštarautų teisingumo principui.

19 straipsnis. Asmens atsakomybė už nusikalstamą veiką, padarytą apsvaigus nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų

1. Asmuo, kuris nusikalstamą veiką padarė apsvaigęs nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, nuo baudžiamosios atsakomybės neatleidžiamas.

2. Asmuo, kuris baudžiamąjį nusizengimą, neatsargų arba nesunkų ar apysunkį tyčinį nusikaltimą padarė būdamas prieš jo valią nugirdytas ar apsvaigintas ir dėl to ne visiškai sugebėdamas suvokti pavojingo nusikalstamos veikos pobūdžio arba valdyti savo veiksmų, atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės.

3. Asmuo, kuris šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis sąlygomis padarė sunkų arba labai sunkų nusikaltimą, atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, tačiau bausmė jam gali būti švelninama remiantis šio kodekso 59 straipsniu.

20 straipsnis. Juridinio asmens baudžiamoji atsakomybė

1. Juridinis asmuo atsako tik už nusikalstamas veikas, už kurių padarymą šio kodekso specialiojoje dalyje numatyta juridinio asmens atsakomybė.

2. Juridinis asmuo atsako už fizinio asmens padarytas nusikalstamas veikas tik tuo atveju, jeigu nusikalstamą veiką juridinio asmens naudai arba interesais padarė fizinis asmuo, veikęs individualiai ar juridinio asmens vardu, jeigu jis, eidamas vadovaujančias pareigas juridiniame asmenyje, turėjo teisę:

- 1) atstovauti juridiniam asmeniui arba
- 2) priimti sprendimus juridinio asmens vardu, arba
- 3) kontroliuoti juridinio asmens veiklą.

3. Juridinis asmuo gali atsakyti už nusikalstamas veikas ir tuo atveju, jeigu jas juridinio asmens naudai padarė juridinio asmens darbuotojas ar įgaliotas atstovas šio straipsnio 2 dalyje nurodyto asmens nurodymu ar leidimu arba dėl nepakankamos priežiūros arba kontrolės.

4. Juridinis asmuo gali atsakyti už kontroliuojamo arba jam atstovaujančio kito juridinio asmens šio straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytomis sąlygomis padarytas nusikalstamas veikas, jeigu jos

padarytos pirmiau nurodyto juridinio asmens naudai jame vadovaujančias pareigas einančio ar jo įgalioto asmens nurodymu ar leidimu arba dėl nepakankamos priežiūros ar kontrolės.

5. Juridinio asmens baudžiamoji atsakomybė nepašalina fizinio asmens, kuris padarė, organizavo, kurstė arba padėjo padaryti nusikalstamą veiką, baudžiamosios atsakomybės. Juridinio asmens baudžiamosios atsakomybės už jo naudai arba jo interesais fizinio asmens padarytą, organizuotą, kurstytą ar padėtą padaryti nusikalstamą veiką nepašalina fizinio asmens baudžiamoji atsakomybė, taip pat tai, kad fizinis asmuo už šią veiką atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės arba jis nėra traukiamas atsakomybėn dėl kitų priežasčių.

6. Pagal šį kodeksą neatsako valstybė, savivaldybė, valstybės ir savivaldybės institucija ir įstaiga bei tarptautinė viešoji organizacija.

IV SKYRIUS NUSIKALSTAMOS VEIKOS STADIJOS IR FORMOS

21 straipsnis. Rengimasis padaryti nusikaltimą

1. Rengimasis padaryti nusikaltimą yra priemonių ir įrankių suieškojimas ar pritaikymas, veikimo plano sudarymas, ~~arba bendrininkų telkimas arba kitoks tyčinis nusikaltimo padarymą lengvinančių sąlygų sudarymas.~~

2. Asmuo atsako tik už rengimąsi padaryti ~~sunkų ar~~ labai sunkų nusikaltimą.

ALTERNATYVA

2. Asmuo atsako už rengimąsi padaryti nusikaltimą tik šio kodekso specialiojoje dalyje atskirai numatytais atvejais.

3. Asmuo už rengimąsi padaryti nusikaltimą atsako pagal šio straipsnio 1 dalį ir šio kodekso straipsnį, kuris numato atitinkamą baigtą nusikaltimą. Bausmė tokiam asmeniui gali būti švelninama remiantis šio kodekso 62 straipsniu.

22 straipsnis. Pasikėsinimas padaryti nusikalstamą veiką

1. Pasikėsinimas padaryti nusikalstamą veiką yra tyčinis veikimas ar neveikimas, kuriais tiesiogiai pradedamas daryti nusikaltimas ar baudžiamasis nusižengimas, jeigu veika nebuvo baigta dėl nuo kaltininko valios nepriklausančių aplinkybių.

2. Pasikėsinimas padaryti nusikalstamą veiką yra ir tada, kai kaltininkas nesuvokia, jog jis veikos negali pabaigti todėl, kad kėsinasi į netinkamą objektą arba naudoja netinkamas priemones.

3. Asmuo už pasikėsinimą padaryti nusikalstamą veiką atsako pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalį ir šio kodekso straipsnį, kuris numato atitinkamą baigtą nusikaltimą. Bausmė tokiam asmeniui gali būti švelninama remiantis šio kodekso 62 straipsniu.

23 straipsnis. Savanoriškas atsisakymas pabaigti nusikalstamą veiką

1. Savanoriškas atsisakymas pabaigti nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą yra tada, kai asmuo savo noru nutraukia pradėtą nusikalstamą veiką suvokdamas, kad gali ją pabaigti.

2. Asmuo, savo noru atsisakęs pabaigti nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, pagal šį kodeksą atsako tik tuo atveju, jeigu padarytoje veikoje yra kito nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo sudėtis.

3. Kai nusikalstamą veiką daro keli asmenys, tai savanoriškai atsisakęs ją pabaigti organizatorius ar kurstytojas pagal šį kodeksą neatsako, jeigu jis ėmėsi visų nuo jo priklausančių priemonių, kad bendrininkai nepadarytų nusikalstamos veikos, kurią jis organizavo ar sukurstė, ir ta veika nebuvo padaryta ar neatsirado jos padarinių. Be to, pagal šį kodeksą neatsako padėjėjas, jeigu jis savo noru atsisakė dalyvauti nusikalstamoje veikoje, apie tai pranešė kitiems bendrininkams ar teisėsaugos institucijoms ir ta veika nebuvo padaryta arba ji padaryta be jo pagalbos.

4. Asmuo, kuris bandė savu noru atsisakyti pabaigti nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, bet nusikalstamos veikos arba jos padarinių jam nepavyko išvengti, atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, tačiau bausmė jam gali būti švelninama remiantis šio kodekso 59 straipsniu.

24 straipsnis. Bendrininkavimas ir bendrininkų rūšys

1. Bendrininkavimas yra tyčinis bendras dviejų ar daugiau tarpusavyje susitarusių pakaltinamų ir sulaukusių šio kodekso 13 straipsnyje nustatyto amžiaus asmenų dalyvavimas darant nusikalstamą veiką.

2. Nusikalstamos veikos bendrininkai yra vykdytojas, organizatorius, kurstytojas ir padėjėjas.

3. Vykdytojas yra asmuo, nusikalstamą veiką padaręs pats arba pasitelkęs nepakaltinamus asmenis arba nesulaukusius šio kodekso 13 straipsnyje nustatyto amžiaus asmenis, arba kitus asmenis, kurie dėl tos veikos nėra kalti. Jeigu nusikalstamą veiką padarė keli asmenys kartu, tai kiekvienas iš jų laikomas vykdytoju (bendravykdytoju).

4. Organizatorius yra asmuo, subūręs organizuotą grupę ar nusikalstamą susivienijimą, jiems vadovavęs ar koordinavęs jų narių veiklą arba parengęs nusikalstamą veiką ar jai vadovavęs.

5. Kurstytojas yra asmuo, palenkęs kitą asmenį daryti nusikalstamą veiką.

6. Padėjėjas yra asmuo, padėjęs daryti nusikalstamą veiką duodamas patarimus, nurodymus, teikdamas priemones arba šalindamas kliūtis, saugodamas ar pridengdamas kitus bendrininkus, iš anksto pažadėjęs paslėpti nusikaltėlį, nusikalstamos veikos darymo įrankius ar priemones, šios veikos pėdsakus ar nusikalstamu būdu įgytus daiktus, taip pat asmuo iš anksto pažadėjęs realizuoti iš nusikalstamos veikos įgytus ar pagamintus daiktus.

25 straipsnis. Bendrininkavimo formos

1. Bendrininkavimo formos yra bendrininkų grupė, organizuota grupė, nusikalstamas susivienijimas.

2. Bendrininkų grupė yra tada, kai bet kurioje nusikalstamos veikos stadijoje du ar daugiau asmenų susitaria nusikalstamą veiką daryti, tęsti ar užbaigti, ~~jei bent du iš jų yra vykdytojai.~~

3. Organizuota grupė yra tada, kai ~~bet kurioje nusikalstamos veikos stadijoje~~ du ar daugiau asmenų **iš anksto** susitaria daryti kelis nusikaltimus arba vieną apysunkį, sunkų ar labai sunkų nusikaltimą ir kiekvienas grupės narys, darydamas nusikaltimą, atlieka tam tikrą užduotį ar turi skirtingą vaidmenį.

4. Nusikalstamas susivienijimas yra tada, kai bendrai nusikalstamai veiklai – vienam ar keliems apysunkiams, sunkiems ar labai sunkiems nusikaltimams, **kuriais siekiama tiesioginės arba netiesioginės finansinės ar kitokios materialinės naudos**, daryti – susivienija trys ar daugiau asmenų, **tarp kurių yra bent vienas vadovas ir** kuriuos sieja pastovūs tarpusavio ryšiai bei vaidmenų ar užduočių pasiskirstymas. Nusikalstamam susivienijimui prilyginama antikonstitucinė grupė ar organizacija bei teroristinė grupė.

26 straipsnis. Bendrininkų baudžiamoji atsakomybė

1. Bendrininkai atsako tik už tas vykdytojo padarytas nusikalstamas veikas, kurias apėmė jų tyčia.

2. Jeigu vykdytojo nusikalstama veika nutrūko rengiantis ar pasikėsinant ją daryti, organizatorius, kurstytojas ir padėjėjas atsako už rengimąsi ar pasikėsinimą bendrininkaujant padaryti nusikalstamą veiką.

3. Jeigu yra vieno iš bendrininkų baudžiamąją atsakomybę šalinančių, lengvinančių arba sunkinančių aplinkybių, į jas neatsižvelgiama sprendžiant dėl kitų bendrininkų baudžiamosios atsakomybės.

4. Organizatorius, kurstytojas ar padėjėjas atsako pagal šio kodekso straipsnį, numatantį atsakomybę už vykdytojo padarytą veiką, ir šio kodekso 24 straipsnio 4, 5 ar 6 dalį.

5. Nusikalstamo susivienijimo dalyviai, nesvarbu, koks jų vaidmuo darant nusikalstamą veiką, kurią apėmė jų tyčia, atsako pagal šio kodekso 249 straipsnį kaip vykdytojai.

27 straipsnis. Nusikaltimų recidyvas ~~Nusikaltimų recidyvas~~ Recidyvistas ir pavojingas recidyvistas

1. Nusikaltimų recidyvas yra tada, ~~kai asmuo, jau teistas už tyčinį nusikaltimą, kurį padarė būdamas pilnametis, ir jeigu teistumas už jį neišnykęs ar nepanaikintas įstatymų nustatyta tvarka, vėl padaro vieną ar daugiau tyčinių nusikaltimų. Toks asmuo yra recidyvistas.~~ **Teismas pripažįsta asmenį recidyvistu, kuris jau teistas už tyčinį nusikaltimą, padarytą būdant pilnamečiu, ir**

jeigu teistumas už jį neišnykęs ar nepanaikintas įstatymų nustatyta tvarka, vėl padaro vieną ar daugiau panašių pagal savo pobūdį tyčinių nusikaltimų. Teismas turi teisę motyvuotai nepripažinti asmens recidyvistu, atsižvelgdamas į padarytų nusikaltimų pobūdį, sunkumą ir tarpusavio ryšį, kaltininko asmenybę ir kitas aplinkybes.

2. ~~Nusikaltimų recidyvas yra pavojingas,~~ Nusikaltimus padaręs asmuo teismo gali būti pripažintas pavojingu recidyvistu, jeigu šis asmuo:

1) turėdamas neišnykusį teistumą už labai sunkų nusikaltimą, padaro naują labai sunkų nusikaltimą;

2) būdamas recidyvistas, padaro naują labai sunkų nusikaltimą;

3) būdamas recidyvistas, jeigu bent vienas iš sudarančių recidyvą nusikaltimų yra labai sunkus, padaro naują sunkų nusikaltimą;

4) turėdamas tris teistumus už sunkius nusikaltimus, padaro naują sunkų nusikaltimą.

3. Teismas, priimdamas apkaltinamąjį nuosprendį už paskutinį nusikaltimą, atsižvelgęs į kaltininko asmenybę, nusikalstamų ketinimų įvykdymo laipsnį, į dalyvavimo darant nusikaltimus pobūdį ir kitas bylos aplinkybes, asmenį gali pripažinti pavojingu recidyvistu.

4. Teismas, sprenddamas dėl asmens pripažinimo pavojingu recidyvistu, neatsižvelgia į teistumą už nusikaltimus, kuriuos asmuo padarė būdamas jaunesnis negu aštuoniolikos metų, neatsargius nusikaltimus, nusikaltimus, už kuriuos teistumas yra išnykęs ar panaikintas, taip pat užsienyje padarytus nusikaltimus šio kodekso 97 straipsnio 9 dalyje numatytais atvejais.

5. Asmens pripažinimas pavojingu recidyvistu netenka galios, kai asmens teistumas išnyksta arba panaikinamas.

27¹ straipsnis. Nusikalstamų veikų sutaptis

1. Nusikalstamų veikų sutaptis yra to paties asmens padarytos dvi ar daugiau nusikalstamų veikų iki apkaltinamojo nuosprendžio už bent vieną iš jų priėmimo, jei nėra teisinių kliūčių patraukti baudžiamojon atsakomybėn bent už dvi nusikalstamas veikas.

2. Nusikalstamų veikų sutaptis yra reali, jeigu tas pats asmuo savarankiškomis veikomis, paprastai esant tarp jų laiko tarpui, padaro dvi ar daugiau nusikalstamų veikų, numatytų skirtinguose ar tuose pačiuose šio kodekso straipsniuose ar jų dalyse.

3. Nusikalstamų veikų sutaptis yra ideali, jeigu tas pats asmuo viena veika tuo pačiu laiku padaro dvi ar daugiau nusikalstamų veikų, numatytų skirtinguose šio kodekso straipsniuose.

V SKYRIUS

BAUDŽIAMĄJĄ ATSAKOMYBĘ ŠALINANČIOS APLINKYBĖS

28 straipsnis. Būtinoji gintis

1. Asmuo turi teisę į būtinąją gintį. Šią teisę jis gali įgyvendinti neatsižvelgdamas į tai, ar galėjo išvengti kėsینimosi arba kreiptis pagalbos į kitus asmenis ar valdžios institucijas.

2. Asmuo neatsako pagal šį kodeksą, jeigu jis, neperžengdamas būtiniosios ginties ribų, padarė baudžiamajame įstatyme numatyto nusikaltimo ar nusizengimo požymius formaliai atitinkančią veiką gindamasis ar gindamas kitą asmenį, nuosavybę, būsto neliečiamybę, kitas teises, visuomenės ar valstybės interesus nuo pradėto ar tiesiogiai gresiančio pavojingo kėsینimosi.

3. Būtiniosios ginties ribų peržengimas yra tuo atveju, kai tiesiogine tyčia nužudoma arba sunkiai sutrikdoma sveikata, jeigu gynyba aiškiai neatitiko kėsینimosi pobūdžio ir pavojingumo. Būtiniosios ginties ribų peržengimu nelaikomi padariniai, sukelti ~~dėl didelio sumišimo ar išgąsčio, kuri sukėlė pavojingą kėsینimasis, arba~~ ginantis nuo įsibrovimo į būstą **padaryta veika**.

4. Būtiniosios ginties ribas peržengęs asmuo atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, tačiau bausmė jam gali būti švelninama remiantis šio kodekso 62 straipsniu.

29 straipsnis. Asmens, padariusio nusikalstamą veiką, sulaikymas

1. Asmuo neatsako pagal šį kodeksą už veiksmus, kai vydamasis, stabdydamas, neleisdamas ištrūkti ar kitais veiksmais aktyviai bandančiam išvengti sulaikymo nusikalstamą veiką padariusiam

asmeniui padaro turtinės žalos, nesunkų sveikatos sutrikdymą arba sunkų sveikatos sutrikdymą dėl neatsargumo, o sulaikydamas nusikaltimo vietoje asmenį, tyčia nužudžiusį ar pasikėsinusį nužudyti, – sunkų sveikatos sutrikdymą, jeigu nusikalstamą veiką padariusio asmens kitaip nebuvo galima sulaikyti.

2. Asmens, atremiančio nusikalstamą veiką padariusio asmens pasipriešinimą, veikai taikomos šio kodekso 28 straipsnyje nustatytos būtinosios ginties taisyklės.

30 straipsnis. Profesinių pareigų vykdymas

1. Asmuo pagal šį kodeksą neatsako už žalą, kurią padarė vykdydamas profesines pareigas, jeigu jis neviršijo įstatymų ar kitų teisės aktų nustatytų įgaliojimų.

2. Asmuo pagal šį kodeksą atsako už žalą, kurią padarė vykdydamas profesines pareigas, jeigu jis viršijo įstatymų ar kitų teisės aktų nustatytus įgaliojimus, tačiau bausmė jam gali būti švelninama remiantis šio kodekso 59 straipsniu.

31 straipsnis. Būtinasis reikalingumas

1. Asmuo neatsako pagal baudžiamuosius įstatymus už veiką, kurią jis padarė siekdamas pašalinti jam pačiam, kitiems asmenims ar jų teisėms, visuomenės ar valstybės interesams gresiantį pavojų, jeigu šis pavojus negalėjo būti pašalintas kitomis priemonėmis ir padaryta žala yra mažesnė už tą, kurios siekta išvengti.

2. Asmuo, savo veiksmais sudaręs pavojingą situaciją, gali pasiremti būtinojo reikalingumo nuostatomis tik tuo atveju, jeigu pavojinga situacija sudaryta dėl neatsargumo.

3. Asmuo negali pateisinti pareigos nevykdymo būtinojo reikalingumo nuostatomis, jeigu jis dėl profesijos, pareigų ar kitų aplinkybių privalo veikti didesnio pavojaus sąlygomis.

32 straipsnis. Teisėsaugos institucijos užduoties vykdymas

1. Asmuo neatsako pagal šį kodeksą, jeigu jis teisėtai atliko nusikalstamą veiką imituojančius veiksmus.

2. Asmuo neatsako pagal baudžiamąjį įstatymą, jeigu jis nusikalstamo susivienijimo ar organizuotos grupės veikloje ir jos daromose nusikalstamosiose veikose dalyvavo vykdydamas teisėsaugos institucijos kitą teisėtą užduotį ir neperžengė šios užduoties ribų.

3. Jeigu, atlikdamas nusikalstamą veiką imituojančius veiksmus ar vykdydamas kitą teisėsaugos institucijos užduotį, asmuo peržengė šios užduoties ribas, jis atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, tačiau bausmė gali būti švelninama remiantis šio kodekso 59 straipsniu.

4. Teisėsaugos institucijos yra policija, kitos ikiteisminio tyrimo ir prokuratūros įstaigos, taip pat kriminalinės žvalgybos subjektai.

33 straipsnis. Įsakymo vykdymas

1. Asmuo neatsako pagal baudžiamąjį įstatymą už veiką, kurią jis padarė vykdydamas teisėtą įsakymą, potvarkį ar nurodymą.

2. Asmuo atsako pagal baudžiamąjį įstatymą, jeigu jis įvykdė žinomai nusikalstamą įsakymą, potvarkį ar nurodymą.

3. Asmuo, atsisakęs vykdyti nusikalstamą įsakymą, potvarkį ar nurodymą, neatsako pagal baudžiamąjį įstatymą. Toks asmuo gali atsakyti pagal šį kodeksą tik tuo atveju, jeigu padarytoje veikoje yra kitos nusikalstamos veikos sudėtis.

34 straipsnis. Pateisinama profesinė ar ūkinė rizika

1. Asmuo neatsako pagal šį kodeksą už veiksmus, dėl kurių nors ir atsiranda baudžiamąjį įstatymu numatytų padarinių, bet jie atlikti pateisinama profesine ar ūkine rizika visuomenei naudingam tikslui.

2. Rizika laikoma pateisinama, jeigu padaryta veika atitinka šiuolaikinį mokslą ir techniką, o nurodyto tikslo nebuvo galima pasiekti nesusijusiais su rizika veiksmais ir rizikavęs asmuo ėmėsi būtinų saugumo priemonių, kad apsaugotų nuo žalos įstatymų saugomus interesus.

34¹ straipsnis. Sporto renginiai

1. Sportininkas neatsako pagal šį kodeksą už veiksmus, dėl kurių nors ir atsiranda baudžiamąjį įstatymo numatytų padarinių kitam sportininkui, bet jie atlikti teisėtų sporto renginių metu.

2. Sporto renginių teisėtumo reikalavimus nustato Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai.

35 straipsnis. Mokslinis eksperimentas

1. Asmuo, kuris atlikdamas teisėtą mokslinį eksperimentą padarė žalą, pagal šį kodeksą neatsako, jeigu eksperimentuojant remtasi mokslo aprobuotomis metodikomis, sprendžiama problema turi išskirtinės reikšmės mokslui ir eksperimentuotojas ėmėsi būtinų priemonių, kad būtų išvengta žalos įstatymų saugomiems interesams.

2. Mokslinis eksperimentas draudžiamas neturint apie galimus padarinius informuoto eksperimento dalyvio laisvo sutikimo.

3. Mokslinis eksperimentas draudžiamas, išskyrus įstatymų numatytus atvejus, su nėščia moterimi, jos vaisiumi, mažamečiu, sutrikusios psichikos asmeniu ir asmeniu, kuriam atimta laisvė.

VI SKYRIUS ATLEIDIMAS NUO BAUDŽIAMOSIOS ATSAKOMYBĖS

36 straipsnis. Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą

Padaręs nusikalstamą veiką asmuo atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės, jeigu teismas pripažįsta, kad iki bylos nagrinėjimo teisme šis asmuo ar jo padaryta veika dėl aplinkybių pasikeitimo tapo nepavojingi.

37 straipsnis. Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės dėl nusikaltimo mažareikšmiškumo

Padaręs nusikaltimą asmuo gali būti teismo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, jeigu dėl padarytos žalos dydžio, nusikaltimo dalyko ar kitų nusikaltimo požymių ypatumų veika pripažįstama mažareikšme.

38 straipsnis. Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai kaltininkas ir nukentėjęs asmuo susitaiko

1. Asmuo, padaręs baudžiamąjį nusižengimą, neatsargų arba nesunkų ar apysunkį tyčinį nusikaltimą, gali būti teismo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, jeigu:

- 1) jis prisipažino padaręs nusikalstamą veiką ir
- 2) savu noru atlygino ar pašalino fiziniam ar juridiniam asmeniui padarytą žalą arba susitarė dėl šios žalos atlyginimo ar pašalinimo, ir
- 3) susitaikė su nukentėjusiu asmeniu arba juridinio asmens ar valstybės institucijos atstovu, ir;

4) yra pagrindo manyti, kad jis nedarys naujų nusikalstamų veikų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytais pagrindais negali būti atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės pavojingas recidyvistas, taip pat asmuo, kuris anksčiau jau buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės kaip susitaikęs su nukentėjusiu asmeniu, jeigu nuo susitaikymo dienos iki naujos veikos padarymo praėjo mažiau negu ketveri metai.

3. Jeigu asmuo, atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal šio straipsnio 1 dalį, per vienerius metus padarė baudžiamąjį nusižengimą ar neatsargų nusikaltimą arba be pateisinamų priežasčių nevykdo teismo patvirtinto susitarimo dėl žalos atlyginimo sąlygų ir tvarkos, teismas gali panaikinti sprendimą dėl atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės ir spręsti dėl tokio asmens baudžiamosios atsakomybės už visas padarytas nusikalstamas veikas.

4. Jeigu asmuo, atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal šio straipsnio 1 dalį, per vienerius metus padarė naują tyčinį nusikaltimą, ankstesnis sprendimas atleisti nuo baudžiamosios

atsakomybės nustoja galioti ir sprendžiama dėl tokio asmens baudžiamosios atsakomybės už visas padarytas nusikalstamas veikas.

39 straipsnis. Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai yra lengvinančių aplinkybių

Asmuo, padaręs baudžiamąjį nusižengimą, neatsargų arba nesunkų tyčinį nusikaltimą, teismo motyvuotu sprendimu gali būti atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, jeigu:

- 1) jis pirmą kartą padarė nusikalstamą veiką ir
- 2) yra ne mažiau kaip dvi šio kodekso 59 straipsnio 1 dalyje numatytos atsakomybę lengvinančios aplinkybės, ir
- 3) nėra atsakomybę sunkinančių aplinkybių.

39⁽¹⁾ straipsnis. Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo aktyviai padėjo atskleisti organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytas nusikalstamas veikas

1. Asmuo, įtariamas dalyvavęs organizuotai grupei ar nusikalstamam susivienijimui darant nusikalstamas veikas arba priklausęs nusikalstamam susivienijimui, gali būti atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, jeigu jis prisipažino dalyvavęs darant tokią nusikalstamą veiką ar priklausęs nusikalstamam susivienijimui ir aktyviai padėjo atskleisti organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytas nusikalstamas veikas.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma asmeniui, kuris dalyvavo tyčia nužudant arba kuris tokiais pagrindais nuo baudžiamosios atsakomybės jau buvo atleistas, taip pat organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo organizatoriui ar vadovui.

40 straipsnis. Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal laidavimą

1. Asmuo, padaręs baudžiamąjį nusižengimą, neatsargų arba nesunkų ar apysunkį tyčinį nusikaltimą, teismo gali būti atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, jeigu yra asmens, kuris vertas teismo pasitikėjimo, prašymas perduoti kaltininką jo atsakomybei pagal laidavimą. Laidavimas gali būti paskirtas su užstatu arba be jo.

2. Asmuo teismo gali būti atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal laidavimą, jeigu:

- 1) jis pirmą kartą padarė nusikalstamą veiką ir
- 2) visiškai pripažino savo kaltę ir gailisi padaręs nusikalstamą veiką, ir
- 3) bent iš dalies atlygino ar pašalino padarytą žalą arba įsipareigojo ją atlyginti, jeigu ji buvo padaryta, ir
- 4) yra pagrindo manyti, kad jis visiškai atlygins ar pašalins padarytą žalą, laikysis įstatymų ir nedarys naujų nusikalstamų veikų.

3. Laiduotojas gali būti kaltininko tėvai, artimieji giminaičiai ar kiti teismo pasitikėjimo verti asmenys. Teismas, priimdamas sprendimą, atsižvelgia į laiduotojo asmenines savybes ar veiklos pobūdį ir galimybę daryti teigiamą įtaką kaltininkui.

4. Laidavimo terminas nustatomas nuo vienerių iki trejų metų.

5. Prašydamas perduoti asmenį pagal laidavimą su užstatu, laiduotojas įsipareigoja įmokėti teismo nustatyto dydžio užstatą. Atsižvelgdamas į laiduotojo asmenines savybes ir jo turtinę padėtį, teismas nustato užstato dydį arba sprendžia dėl atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės pagal laidavimą be užstato. Užstatas gražinamas pasibaigus laidavimo terminui, jeigu asmuo, už kurį buvo laiduota, per teismo nustatytą laidavimo terminą nepadarė naujos nusikalstamos veikos.

6. Laiduotojas turi teisę atsisakyti laidavimo. Šiuo atveju teismas, atsižvelgdamas į laidavimo atsisakymo priežastis, sprendžia dėl užstato gražinimo, taip pat dėl asmens baudžiamosios atsakomybės už padarytą nusikalstamą veiką, kito laiduotojo paskyrimo ar asmens atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės.

7. Jeigu asmuo, atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal laidavimą, laidavimo metu padarė naują baudžiamąjį nusižengimą ar neatsargų nusikaltimą, teismas gali panaikinti sprendimą atleisti nuo baudžiamosios atsakomybės ir spręsti dėl šio asmens baudžiamosios atsakomybės už visas padarytas veikas.

8. Jeigu asmuo, atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal laidavimą, laidavimo metu padarė naują tyčinį nusikaltimą, ankstesnis sprendimas atleisti jį nuo baudžiamosios atsakomybės nustoja galioti ir sprendžiama dėl šio asmens baudžiamosios atsakomybės už visas padarytas nusikalstamas veikas.

40¹ straipsnis. Juridinio asmens atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės
Šio kodekso 36, 37, 38 ir 39 straipsniuose numatytos atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės aplinkybės gali būti taikomos ir juridiniam asmeniui.

VII SKYRIUS BAUSMĖ

41 straipsnis. Bausmė ir jos paskirtis

1. Bausmė yra valstybės prievartos priemonė, skiriama teismo nuosprendžiu nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą padariusiam asmeniui.

2. Bausmės paskirtis:

- 1) sulaikyti asmenis nuo nusikalstamų veikų darymo;
- 2) nubausti nusikalstamą veiką padariusį asmenį;
- 3) atimti ar apriboti nuteistam asmeniui galimybę daryti naujas nusikalstamas veikas;
- 4) paveikti bausmę atlikusius asmenis, kad laikytųsi įstatymų ir vėl nenusikalstų;
- 5) užtikrinti teisingumo principo įgyvendinimą.

42 straipsnis. Bausmių rūšys

1. Padariusiam nusikaltimą asmeniui gali būti skiriamos šios bausmės:

- 1) viešieji darbai;
- 2) bauda;
- 3) laisvės apribojimas;
- 4) areštas;
- 5) terminuotas laisvės atėmimas;
- 6) laisvės atėmimas iki gyvos galvos.

2. Padariusiam baudžiamąjį nusižengimą asmeniui gali būti skiriamos šios bausmės:

- 1) viešieji darbai;
- 2) bauda;
- 3) laisvės apribojimas;
- 4) areštas.

3. Asmeniui, padariusiam vieną nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, gali būti skiriama tik viena bausmė.

4. Šio kodekso 63 ir 64 straipsniuose numatytais atvejais gali būti skiriamos dvi bausmės.

5. Jeigu už kelis padarytus nusikaltimus skiriamos daugiau negu dvi skirtingų rūšių bausmės, teismas, skirdamas galutinę subendrintą bausmę, iš paskirtų bausmių palieka dvi bausmes: vieną iš jų – griežčiausią, o kitą parenka savo nuožiūra.

6. Padariusiam nusikalstamą veiką asmeniui kartu su bausme, remiantis šio kodekso 67, 68, 68¹, 68², 72, 72¹, 72² ir 72³ straipsniais, gali būti skiriamos viena arba daugiau šių baudžiamojo poveikio priemonių – uždraudimas naudotis specialia teise, viešųjų teisių atėmimas, teisės dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla atėmimas, turto konfiskavimas, įpareigojimas gyventi skyrium nuo nukentėjusio asmens ir (ar) nesiartinti prie nukentėjusio asmens arčiau nei nustatytu atstumu, dalyvavimas smurtinį elgesį keičiančiose programose, išplėstinis turto konfiskavimas.

7. Bausmių rūšis juridiniams asmenims ir bausmių skyrimo nepilnamečiams ypatumus nustato šio kodekso 43 ir 90 straipsniai.

43 straipsnis. Bausmių rūšys juridiniams asmenims

1. Juridiniam asmeniui už padarytą nusikalstamą veiką gali būti skiriamos šios bausmės:

- 1) bauda;

2) juridinio asmens veiklos apribojimas;

3) draudimas juridiniam asmeniui dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose, gauti viešąsias išmokas arba paramą;

4) juridinio asmens teisminė priežiūra;

3)5) juridinio asmens likvidavimas.

2. Teismas, paskyręs bausmę juridiniam asmeniui, gali nutarti paskelbti šį nuosprendį per visuomenės informavimo priemones.

3. Juridiniam asmeniui už vieną nusikalstamą veiką gali būti skiriama tik viena bausmė.

4. Juridiniams asmenims skiriamos bausmės šio kodekso specialiosios dalies straipsnių sankcijose nenurodomos. Teismas, skirdamas bausmę juridiniam asmeniui, vadovaujasi šio straipsnio 1 dalyje nustatytu bausmių sąrašu.

44 straipsnis. *Neteko galios nuo 2011-07-05.*

45 straipsnis. *Neteko galios nuo 2011-07-05.*

46 straipsnis. Viešieji darbai

1. Viešuosius darbus teismas skiria šio kodekso specialiojoje dalyje numatytais atvejais. Viešieji darbai vykdomi tik tuo atveju, jeigu nuteistasis sutinka.

2. Viešieji darbai skiriami nuo vieno mėnesio iki vienerių metų. Bausmės terminas skaičiuojamas mėnesiais. Asmuo, nuteistas atlikti viešuosius darbus, įpareigojamas per teismo paskirtą laiką neatlygintinai dirbti nuo 10 iki 40 valandų per mėnesį visuomenės labui.

3. Viešųjų darbų atlikimo laikas bei darbo valandų skaičius straipsnio sankcijoje nenurodomas. Tai nustato teismas, skirdamas bausmę, tačiau šis laikas negali būti ilgesnis nei 480 valandų, kai bausmė skiriama už nusikaltimą, ir 240 valandų, kai bausmė skiriama už baudžiamąjį nusižengimą.

4. Darbą nuteistajam parenka bausmę vykdanči institucija kartu su savivaldybių vykdomosiomis institucijomis.

5. Jeigu dėl objektyvių priežasčių asmuo negali atlikti pagal šį straipsnį jam paskirtų viešųjų darbų, teismas gali atleisti jį nuo šios bausmės vietoj jos paskirdamas šio kodekso IX skyriuje numatytą baudžiamojo poveikio priemonę **arba XI skyriuje numatytą auklėjamojo poveikio priemonę.**

6. Jeigu asmuo dėl pateisinamų priežasčių per teismo paskirtą laiką neišdirbo paskirtų viešųjų darbų valandų, teismas gali pratęsti viešųjų darbų laiką, kol šis asmuo išdirbs paskirtas valandas.

7. Jeigu asmuo vengia atlikti viešuosius darbus, bausmę vykdanči institucija įspėja nuteistąjį dėl galimų teisinių pasekmių. Jeigu asmuo ir po įspėjimo vengia atlikti viešųjų darbų bausmę, teismas bausmę vykdančios institucijos teikimu gali pakeisti viešuosius darbus bauda arba areštu. Viešieji darbai keičiami bauda arba areštu pagal šio kodekso 47, 49 ir 65 straipsniuose nustatytas taisykles.

8. Jeigu asmuo po nuosprendžio įsiteisėjimo nesutinka atlikti viešuosius darbus, teismas bausmę vykdančios institucijos teikimu pakeičia viešuosius darbus bauda arba areštu pagal šio kodekso 47, 49 ir 65 straipsniuose nustatytas taisykles.

47 straipsnis. Bauda

1. Bauda yra piniginė bausmė, teismo skiriama šio kodekso specialiojoje dalyje numatytais atvejais.

2. Bauda skaičiuojama minimalaus gyvenimo lygio (MGL) dydžiais. Minimali bauda yra vieno MGL dydžio.

3. Nustatoma bauda:

1) už baudžiamąjį nusižengimą – iki 150 MGL dydžio;

2) už nesunkų nusikaltimą – iki 500 MGL dydžio;

3) už apysunkį nusikaltimą – iki 1 000 MGL dydžio;

4) už sunkų nusikaltimą – iki 1 500 MGL dydžio;

5) už neatsargų nusikaltimą – iki 225 MGL dydžio.

4. Juridiniam asmeniui nustatoma iki 50000 MGL dydžio bauda.

5. Baudos dydis už padarytą nusikalstamą veiką straipsnio sankcijoje nenurodomas. Jį nustato teismas, skirdamas bausmę.

6. Jeigu asmuo neturi lėšų sumokėti teismo paskirtą baudą, teismas, vadovaudamasis šio kodekso 65 straipsnyje nustatytais taisyklėmis, nuteistojo sutikimu šią bausmę gali pakeisti viešaisiais darbais.

7. Jeigu asmuo vengia savu noru sumokėti baudą ir nėra galimybių ją išieškoti, teismas gali pakeisti baudą areštu. Keisdamas baudą areštu, teismas vadovaujasi šio kodekso 65 straipsnyje nustatytais taisyklėmis.

48 straipsnis. Laisvės apribojimas

1. Laisvės apribojimo bausmę teismas skiria šio kodekso specialiojoje dalyje numatytais atvejais.

2. Laisvės apribojimo bausmė gali būti skiriama nuo trijų mėnesių iki dvejų metų. Bausmės terminas skaičiuojamas metais ir mėnesiais.

3. Asmenys, nuteisti laisvės apribojimo bausme, privalo:

1) be bausmę vykdančios institucijos žinios nekeisti gyvenamosios vietos;

2) vykdyti teismo nustatytus įpareigojimus ir laikytis teismo nustatytų draudimų;

3) nustatyta tvarka atsiskaityti, kaip vykdo draudimus ir įpareigojimus.

4. Asmeniui, kuriam paskirta laisvės apribojimo bausmė, teismas gali nustatyti vieną ar kelis draudimus bei įpareigojimus.

5. Teismas gali uždrausti:

1) lankytis tam tikrose vietose;

2) bendrauti su tam tikrais asmenimis ar asmenų grupėmis;

3) turėti, naudoti, įgyti, saugoti pačiam ar perduoti saugoti kitiems asmenims tam tikrus daiktus.

6. Teismas gali įpareigoti:

1) tam tikru laiku būti namuose;

2) atlyginti nusikalstama veika padarytą turtinę žalą ar jos dalį arba tokią žalą pašalinti savo darbu;

3) pradėti dirbti arba užsiregistruoti darbo biržoje, mokytis;

4) gydytis nuo alkoholizmo, narkomanijos, toksikomanijos ar venerinės ligos, kai nuteistasis sutinka;

5) neatlygintinai išdirbti iki 200 valandų per teismo nustatytą, bet ne ilgesnį kaip laisvės apribojimo laiką sveikatos priežiūros, globos ir rūpybos įstaigose ar nevalstybinėse organizacijose, kurios rūpinasi neįgaliaisiais, nusenusiais ar kitais pagalbos reikalingais žmonėmis.

7. Teismas vietoj šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytų draudimų ar įpareigojimų asmeniui jo ar kitų baudžiamojo proceso dalyvių prašymu, **taip pat savo nuožiūra** gali paskirti **intensyvią priežiūrą, dalyvavimą socialinės rehabilitacijos programose (priemonėse) arba** kitus baudžiamajame įstatyme nenumatytus draudimus ar įpareigojimus, jeigu, teismo nuomone, tai darytų teigiamą įtaką jo elgesiui.

8. Teismo nustatytų nuteistajam draudimų ir apribojimų skaičius nenustatomas, tačiau jie turi būti suderinami.

9. Jeigu nuteistasis dėl objektyvių priežasčių negali įvykdyti nustatytų įpareigojimų, teismas bausmę vykdančios institucijos teikimu gali atleisti jį nuo bausmės vietoj jos paskirdamas šio kodekso IX skyriuje numatytą baudžiamojo poveikio priemonę **arba XI skyriuje numatytą auklėjamojo poveikio priemonę.**

10. Jeigu asmuo vengia atlikti laisvės apribojimo bausmę, ši bausmė jam keičiama areštu pagal šio kodekso 49 ir 65 straipsniuose nustatytas taisykles.

49 straipsnis. Areštas

1. Areštą teismas skiria šio kodekso specialiojoje dalyje numatytais atvejais.
2. Areštas yra trumpalaikis laisvės atėmimas, atliekamas areštinėje. Arešto terminas skaičiuojamas paromis.
3. Už nusikaltimą nustatoma nuo penkiolikos iki devyniasdešimties parų arešto, už baudžiamąjį nusižengimą – nuo dešimties iki keturiasdešimt penkių parų arešto.
4. Arešto laikas už nusikalstamą veiką straipsnio sankcijoje nenurodomas. Jį nustato teismas, skirdamas bausmę.
5. Jeigu paskirta iki keturiasdešimt penkių parų arešto, teismas gali nustatyti atlikti jį poilsio dienomis. Jeigu asmuo pažeidžia šią arešto atlikimo tvarką, ją teismas savo sprendimu gali pakeisti įprastine arešto atlikimo tvarka.
6. Areštas neskiriamas nėščioms moterims ir gali būti neskiriamas asmenims, auginantiems vaiką iki trejų metų, atsižvelgiant į vaiko interesus.

50 straipsnis. Terminuotas laisvės atėmimas

1. Terminuotą laisvės atėmimą teismas skiria šio kodekso specialiojoje dalyje numatytais atvejais. Bausmės terminas skaičiuojamas metais, mėnesiais ir dienomis.
2. Terminuoto laisvės atėmimo bausmė gali būti skiriama nuo trijų mėnesių iki dvidešimties metų. Jeigu skiriama bausmė pagal šio kodekso 64 straipsnį, kai neatlikus bausmės padaromas naujas nusikaltimas, gali būti paskirta iki dvidešimt penkerių metų laisvės atėmimo bausmė.
3. Laisvės atėmimo bausmę nuteistieji atlieka atvirose kolonijose, pataisos namuose ir kalėjimuose. Bausmės atlikimo vietą parenka teismas, atsižvelgdamas į kaltininko asmenybę, padaryto nusikaltimo pobūdį ir pavojingumą. Laisvės atėmimo bausmės atlikimo tvarką ir sąlygas nustato Bausmių vykdymo kodeksas.

51 straipsnis. Laisvės atėmimas iki gyvos galvos

1. Laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmę teismas skiria šio kodekso specialiojoje dalyje numatytais atvejais.
2. Jeigu baudžiamasis įstatymas numato galimybę švelninti laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmę, sušvelnintos laisvės atėmimo bausmės terminas negali būti trumpesnis negu dvidešimt penkeri metai, **bet negali viršyti trisdešimt penkerių metų.**

3. Nuteistajam laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausme iškalėjus dvidešimt penkerius metus, bausmę skyręs teismas peržiūri bausmę ir sprendžia, ar ją pakeisti terminuotu laisvės atėmimu. Pakeitus laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmę terminuotu laisvės atėmimu, bendra bausmės trukmė negali viršyti trisdešimt penkerių metų. Jeigu teismas nesušvelnina laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmės, tokia peržiūra kartojama po metų.

~~3.4.~~ Laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmę nuteistieji atlieka kalėjime. Pirmuosius dešimt metų laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmės atlikę nuteistieji įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka gali būti perkelti į pataisos namus. Laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmės atlikimo tvarką ir sąlygas nustato Bausmių vykdymo kodeksas.

52 straipsnis. Juridinio asmens veiklos apribojimas

1. Teismas, skirdamas juridinio asmens veiklos apribojimo bausmę, uždraudžia juridiniam asmeniui verstis tam tikra veikla ar įpareigoja uždaryti tam tikrą juridinio asmens padalinį.
2. Juridinio asmens veikla gali būti apribota nuo vienerių iki penkerių metų. Šios bausmės terminas skaičiuojamas metais ir mėnesiais.

52¹ straipsnis. Draudimas juridiniam asmeniui dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose, gauti viešąsias išmokas arba paramą

1. Teismas uždraudžia juridiniam asmeniui dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose ir (arba) panaikina teisę gauti dotacijas, išmokas arba kitą paramą iš valstybės, savivaldybių, Europos Sąjungos biudžeto ir iš kitų fondų lėšų.

2. Skirdamas šią bausmę, teismas gali įpareigoti juridinį asmenį gražinti iš valstybės, savivaldybių, Europos Sąjungos biudžeto ir iš kitų fondų lėšų gautas dotacijas, išmokas ar

kitą paramą, jeigu tokios dotacijos, išmokos ar paramos paskyrimą tiesiogiai ar netiesiogiai nulėmė juridinio asmens padaryta nusikalstama veika.

3. Draudimas juridiniam asmeniui dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose, gauti viešąsias išmokas arba paramą bausmė skiriama nuo vienerių iki penkerių metų. Šios bausmės terminas skaičiuojamas metais ir mėnesiais.

52² straipsnis. Juridinio asmens teisminė priežiūra

1. Teismas, skirdamas juridinio asmens teisminės priežiūros bausmę, gali uždrausti juridiniam asmeniui dalyvauti tam tikruose sandoriuose, įpareigoti atlikti veiksmus, užkertančius kelią žalai atsirasti ar padidėti, uždrausti reorganizuoti arba likviduoti juridinį asmenį arba (ir) įpareigoti (uždrausti) juridinį asmenį atlikti kitus veiksmus. Teismas paskiria juridinio asmens administratorių, prižiūrintį, kaip juridinis asmuo laikosi draudimų ir (ar) vykdo įsipareigojimus.

2. Juridinio asmens teisminė priežiūra gali būti paskirta nuo vienerių iki penkerių metų. Šios bausmės terminas skaičiuojamas metais ir mėnesiais.

3. Jeigu juridinis asmuo nesilaiko paskirtų draudimų ir (ar) nevykdo įsipareigojimų, teismo paskirtas administratorius įspėja juridinį asmenį dėl galimų teisinių pasekmių. Jeigu juridinis asmuo ir po įspėjimo nesilaiko paskirtų draudimų ir (ar) nevykdo įsipareigojimų, teismo sprendimu gali būti uždarytas juridinio asmens padalinys arba juridinis asmuo gali būti likviduojamas.

53 straipsnis. Juridinio asmens likvidavimas

Teismas, skirdamas juridinio asmens likvidavimo bausmę, įpareigoja juridinį asmenį per teismo nustatytą terminą nutraukti visą ūkinę, komercinę, finansinę ar profesinę veiklą ir uždaryti visus juridinio asmens padalinius.

VIII SKYRIUS BAUSMĖS SKYRIMAS

54 straipsnis. Bendrieji bausmės skyrimo pagrindai

1. Teismas skiria bausmę pagal šio kodekso specialiosios dalies straipsnio, numatančio atsakomybę už padarytą nusikalstamą veiką, sankciją laikydamasis šio kodekso bendrosios dalies nuostatų.

2. Skirdamas bausmę, teismas atsižvelgia į:

- 1) padarytos nusikalstamos veikos pavojingumo laipsnį;
- 2) kaltės formą ir rūšį;
- 3) padarytos nusikalstamos veikos motyvus ir tikslus;
- 4) nusikalstamos veikos stadiją;
- 5) kaltininko asmenybę;
- 6) asmens kaip bendrininko dalyvavimo darant nusikalstamą veiką formą ir rūšį;
- 7) atsakomybę lengvinančias bei sunkinančias aplinkybes.

3. Jeigu straipsnio sankcijoje numatytos bausmės paskyrimas aiškiai prieštarautų teisingumo principui, teismas, vadovaudamasis bausmės paskirtimi, gali motyvuotai paskirti švelnesnę bausmę **arba atidėti paskirtosios laisvės atėmimo bausmės vykdymą.**

55 straipsnis. Bausmės skyrimas asmeniui, pirmą kartą teisiamam už neatsargų arba nesunkų ar apysunkį tyčinį nusikaltimą

Asmeniui, pirmą kartą teisiamam už neatsargų arba nesunkų ar apysunkį tyčinį nusikaltimą, teismas paprastai skiria su laisvės atėmimu nesusijusias bausmes. Skirdamas laisvės atėmimo bausmę, teismas privalo motyvuoti savo sprendimą.

56 straipsnis. Bausmės skyrimas pavojingam recidyvistui už tyčinio nusikaltimo padarymą

Pavojingam recidyvistui už tyčinį nusikaltimą skiriama griežtesnė negu straipsnio sankcijoje už padarytą nusikaltimą nustatytos laisvės atėmimo bausmės vidurkis bausmė. Kitokia bausmė pavojingam recidyvistui gali būti skiriama tik šio kodekso 62 straipsnyje numatytais pagrindais.

57 straipsnis. Bausmės skyrimas už rengimąsi ir pasikėsinimą padaryti nusikalstamą veiką

1. Bausmė už rengimąsi ar pasikėsinimą padaryti nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą skiriama bendra tvarka, atsižvelgiant į kaltininko padarytų veiksmų pavojingumą, į tai, kiek nusikalstamas ketinimas įgyvendintas, ir į priežastis, dėl kurių nusikalstama veika nebuvo baigta.

2. Už rengimąsi ar pasikėsinimą padaryti nusikalstamą veiką remiantis šio kodekso 62 straipsniu gali būti paskirta švelnesnė negu už pabaigtą nusikalstamą veiką numatyta bausmė.

58 straipsnis. Bausmės skyrimas nusikalstamos veikos bendrininkams

1. Bausmė nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo bendrininkams skiriama bendra tvarka, atsižvelgiant į asmens kaip bendrininko dalyvavimo darant nusikalstamą veiką rūšį, formą, vaidmenį ir pobūdį.

2. Organizuotos grupės nariams už nusikaltimo padarymą paprastai skiriama griežtesnė bausmė negu bendrininkų grupės nariams.

58¹ straipsnis. Bausmės skyrimo juridiniam asmeniui ypatumai

1. Teismas bausmę juridiniam asmeniui skiria vadovaudamasis bendrais bausmių skyrimo pagrindais ir šiame straipsnyje numatytais ypatumais.

2. Skirdamas bausmę juridiniam asmeniui teismas papildomai atsižvelgia į:

1) juridinio asmens organizacinę kultūrą ir veiklos politiką;

2) juridinio asmens veiksmus, kurių buvo imtasi siekiant pašalinti nusikalstama veika sukeltus padarinius ir įgyvendinti nusikalstamų veikų prevenciją;

3) anksčiau taikytas poveikio priemones ir jų veiksmingumą;

4) kitas reikšmingas aplinkybes.

3. Jeigu bausmės paskyrimas juridiniam asmeniui aiškiai prieštarautų teisingumo principui, teismas, vadovaudamasis bausmės paskirtimi, gali motyvuotai vietoj bausmės paskirti baudžiamojo poveikio priemonę arba atleisti juridinį asmenį nuo baudžiamosios atsakomybės.

59 straipsnis. Atsakomybę lengvinančios aplinkybės

1. Atsakomybę lengvinančios aplinkybės yra šios:

1) kaltininkas suteikė nukentėjusiam asmeniui pagalbą arba kitais aktyviais veiksmais išvengė ar bandė išvengti sunkesnių padarinių;

2) kaltininkas prisipažino padaręs baudžiamojo įstatymo numatytą veiką ir nuoširdžiai gailisi arba padėjo išaiškinti šią veiką ar joje dalyvavusius asmenis;

3) kaltininkas savo noru atlygino ar pašalino padarytą žalą;

4) nusikalstama veika padaryta dėl labai sunkios turtinės arba beviltiškos kaltininko padėties;

5) veika padaryta dėl psichinės ar fizinės prievartos, jeigu tokia prievarta nepašalina baudžiamosios atsakomybės;

6) veikos padarymui įtakos turėjo provokuojantis ar rizikingas nukentėjusio asmens elgesys;

7) veika padaryta nukentėjusio asmens, kurio būklė beviltiška, prašymu;

8) veika padaryta pažeidžiant nusikalstamą veiką padariusio asmens sulaikymo, būtinojo reikalingumo, profesinės pareigos arba teisėsaugos institucijų užduoties vykdymo, **įsakymo vykdymo**, gamybinės ar ūkinės rizikos, mokslinio eksperimento teisėtumo sąlygas;

9) veika padaryta peržengiant būtinąsias ginties ribas, kai baudžiamasis įstatymas numato atsakomybę už būtinąsias ginties ribų peržengimą;

10) veika padaryta dėl didelio susijaudinimo, kurį nulėmė neteisėti nukentėjusio asmens veiksmai;

- 11) veiką padarė ribotai pakaltinamas asmuo;
- 12) veiką padarė prieš jo valią nugirdytas ar apsvaigintas asmuo;
- 13) nepavykęs savanoriškas atsisakymas padaryti nusikalstamą veiką-;

14) nusikalstama veika padaryta asmens, kuriam jos padarymo metu nebuvo suėję šešiolika metų.

2. Teismas gali pripažinti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis ir kitas šio straipsnio 1 dalyje nenurodytas aplinkybes.

3. Skirdamas bausmę, teismas neatsižvelgia į tokią atsakomybę lengvinančią aplinkybę, kuri įstatyme numatyta kaip nusikaltimo sudėties požymis.

60 straipsnis. Atsakomybę sunkinančios aplinkybės

1. Atsakomybę sunkinančios aplinkybės yra šios:

1) veiką padarė bendrininkų grupė. Teismas, atsižvelgdamas į kiekvieno bendrininko dalyvavimo darant nusikalstamą veiką pobūdį ir laipsnį, gali nepripažinti šios aplinkybės atsakomybę sunkinančia;

2) veiką padarė organizuota grupė;

3) veika padaryta dėl chuliganiškų ar savanaudiškų paskatų;

4) veika padaryta kankinant nukentėjusį asmenį ar tyčiojantis iš jo;

5) veika padaryta mažamečiui;

6) veika padaryta asmeniui, kuris dėl ligos, neįgalumo, senatvės ar kitų priežasčių buvo bejėgiškos būklės, be jo prašymo arba veika padaryta nepilnamečiam asmeniui, pasinaudojus jo priklausomumu ar piktnaudžiaujant pasitikėjimu, autoritetu ar įtaka;

7) veika padaryta nėščiai moteriai, kai akivaizdu kad ji nėščia;

8) veika padaryta pasinaudojant visuomenine ar kito asmens nelaime;

9) veiką padarė asmuo, apsvaigęs nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, jeigu šios aplinkybės turėjo įtakos nusikalstamos veikos padarymui;

10) veika padaryta visuotinai pavojingu būdu arba naudojant sprogmenis, sprogstamąsias medžiagas arba šaunamuosius ginklus;

11) dėl padarytos veikos atsirado sunkių padarinių arba kilo reali grėsmė nukentėjusio asmens gyvybei;

12) veika padaryta siekiant išreikšti neapykantą asmenų grupei ar jai priklausančiam asmeniui dėl amžiaus, lyties, seksualinės orientacijos, neįgalumo, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų;

13) veiką padarė recidyvistas.

2. Skirdamas bausmę, teismas neatsižvelgia į tokią atsakomybę sunkinančią aplinkybę, kuri įstatyme numatyta kaip nusikaltimo sudėties požymis.

61 straipsnis. Bausmės skyrimas, kai yra atsakomybę lengvinančių ir (ar) sunkinančių aplinkybių

1. Teismas, skirdamas bausmę, atsižvelgia į tai, ar yra nustatyta tik atsakomybę lengvinančių ar tik atsakomybę sunkinančių aplinkybių, ar yra ir atsakomybę lengvinančių, ir atsakomybę sunkinančių aplinkybių, ir įvertina kiekvienos aplinkybės reikšmę.

2. Teismas, įvertinęs atsakomybę lengvinančias ir (ar) atsakomybę sunkinančias aplinkybes, jų kiekį, pobūdį ir tarpusavio santykį, taip pat kitas 54 straipsnio 2 dalyje nurodytas aplinkybes, motyvuotai parenka švelnesnę ar griežtesnę bausmės rūšį, taip pat skiriamos bausmės dydį, **paprastai skaičiuojamą skaičiuodamas** nuo jos vidurkio.

3. Nustatant įstatyme numatytos bausmės vidurkį, sudedamas minimalus ir maksimalus straipsnio sankcijoje numatytas bausmės dydis ir gautas rezultatas padalijamas pusiau. Jeigu straipsnio sankcijoje minimalus bausmės dydis už padarytą nusikalstamą veiką nenurodytas, nustatant bausmės vidurkį, vadovujamasi tos rūšies bausmės minimaliu dydžiu.

4. Jeigu kaltininkas savo noru prisipažino padaręs nusikaltimą, nuoširdžiai gailisi, aktyviai padėjo išaiškinti nusikaltimą ir nėra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, teismas skiria jam ne

didesnę kaip straipsnio sankcijoje už padarytą nusikaltimą numatytos bausmės vidurkis laisvės atėmimo bausmę arba su laisvės atėmimu nesusijusią bausmę.

5. Ne didesnę kaip straipsnio sankcijoje už padarytą nusikaltimą numatytos bausmės vidurkis laisvės atėmimo bausmę teismas gali skirti asmeniui, dalyvavusiam tyčia nužudant, jeigu jis prisipažino dėl visų savo padarytų nusikalstamų veikų ir aktyviai padėjo atskleisti organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytą tyčinį nužudymą.

6. Šio straipsnio 5 dalis netaikoma tyčinio nužudymo, organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo organizatoriui ar vadovui.

62 straipsnis. Švelnesnės, negu įstatymo numatyta, bausmės skyrimas

1. Teismas, atsižvelgęs į visas bylos aplinkybes, už kiekvieną nusikalstamą veiką gali paskirti švelnesnę, negu įstatymo numatyta, bausmę, jeigu nusikalstamą veiką padaręs asmuo ~~pats savo noru atvyko ar pranešė apie šią veiką~~, prisipažino ją padaręs ir nuoširdžiai gailisi, ir (ar) padėjo ikiteisminiam tyrimui bei teismui išaiškinti nusikalstamą veiką, ir visiškai ar iš dalies atlygino arba pašalino padarytą turtinę žalą.

2. Teismas, atsižvelgęs į visas bylos aplinkybes, gali už kiekvieną nusikalstamą veiką paskirti švelnesnę, negu įstatymo numatyta, bausmę ir tuo atveju, kai yra atsakomybė lengvinanti ~~tių aplinkybių~~, bent iš dalies atlyginta ar pašalinta turtinė žala, jeigu ji buvo padaryta, ir:

1) kaltininkas išlaiko ~~neįgalų asmenis, kurie arba~~ sergantį sunkia liga ~~asmenį, ar yra neįgalūs~~ ir nėra kam juos prižiūrėti, arba

2) kaltininkas išlaiko mažamečius ~~arba du ir daugiau nepilnamečių vaikus~~, kurių dėl paskirtos įstatyme numatytos bausmės nebūtų kam prižiūrėti, arba

3) kaltininko kaip bendrininko vaidmuo darant nusikalstamą veiką buvo antraeilis, arba

4) veika nutrūko rengiantis padaryti nusikaltimą ar pasikėsinant daryti nusikalstamą veiką,

arba

5) veika padaryta peržengiant būtinosios ginties ribas, arba

6) veika padaryta pažeidus nusikalstamą veiką padariusio asmens sulaikymo, būtinojo reikalingumo, profesinės pareigos, ~~arba~~ teisėsaugos institucijų užduoties ~~arba įsakymo~~ vykdymo, gamybinės ar ūkinės rizikos, mokslinio eksperimento teisėtumo sąlygas.

3. Kai yra šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos sąlygos, teismas gali:

1) paskirti mažesnę bausmę, negu straipsnio sankcijoje už padarytą nusikalstamą veiką numatyta mažiausia bausmė, arba

2) paskirti mažesnę bausmę, negu nustatyta šio kodekso 56 straipsnyje, arba

3) paskirti švelnesnę bausmės rūšį, negu numatyta straipsnio sankcijoje už padarytą nusikalstamą veiką.

4. Teismas taip pat gali pagal šio straipsnio 3 dalį paskirti švelnesnę, negu įstatymo numatyta, bausmę asmeniui, dalyvavusiam tyčia nužudant, jeigu jis prisipažino dėl visų savo padarytų nusikalstamų veikų ir aktyviai padėjo atskleisti organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytą tyčinį nužudymą, ir:

1) nužudymas padarytas dėl grasinimo ar prievartos arba

2) kaltininko kaip bendrininko vaidmuo nužudant buvo antraeilis, arba

3) veika nutrūko rengiantis nužudyti ar kėsinantis nužudyti.

63 straipsnis. Bausmės skyrimas už kelias nusikalstamas veikas

1. Jeigu padarytos kelios nusikalstamos veikos, teismas paskiria bausmę už kiekvieną nusikalstamą veiką atskirai, po to paskiria galutinę subendrintą bausmę. Skirdamas galutinę subendrintą bausmę, teismas gali bausmes apimti arba ~~visiškai ar~~ iš dalies jas sudėti.

2. Kai bausmės apimamos, griežtesnė bausmė apima švelnesnes ir galutinė subendrinta bausmė prilygsta griežčiausiai iš paskirtų už atskiras nusikalstamas veikas bausmei.

~~3. Kai bausmės visiškai sudedamos, prie griežčiausios bausmės, paskirtos už vieną iš padarytų nusikalstamų veikų, pridedamos visos paskirtos švelnesnės bausmės.~~

4. Kai bausmės iš dalies sudedamos, prie griežčiausios bausmės, paskirtos už vieną iš padarytų nusikalstamų veikų, iš dalies pridedamos švelnesnės bausmės. **Pridedamos bausmės**

dalys negali būti mažesnė nei minimalus tos bausmės rūšies dydis, išskyrus atvejus, kai pridedamos neatliktos bausmės dalis už šį dydį yra mažesnė.

5. Bausmių apėmimą teismas taiko, kai:

- 1) yra ideali nusikalstamų veikų sutaptis;
- 2) padarytos nusikalstamos veikos labai skiriasi pagal pavojingumą ir priskiriamos skirtingoms nusikalstamų veikų rūšims ar kategorijoms pagal šio kodekso 10 ar 11 straipsnius;
- 3) už vieną nusikalstamą veiką paskirta dvidešimt metų laisvės atėmimo arba laisvės atėmimas iki gyvos galvos.

6. Jeigu skiriant galutinę bausmę dalis paskirtų bausmių gali būti apimamos, o kitos – tik ~~visiškai ar~~ iš dalies sudedamos, teismas bausmes bendrina bausmių apėmimo ir sudėjimo būdu. Bausmių bendrinimo tvarką teismas pasirenka įvertinęs padarytų nusikalstamų veikų pobūdį ir pavojingumą.

7. Kai bausmė skiriama vadovaujantis šio straipsnio 1 dalimi, galutinė subendrinta bausmė negali viršyti dvidešimties metų laisvės atėmimo, o jeigu skiriama kitos rūšies bausmė, – šio kodekso nustatyto tos rūšies bausmės maksimalaus dydžio.

8. Negalima skirti tokios subendrintos bausmės rūšies, kuri nebuvo paskirta už atskiras nusikalstamas veikas.

9. ~~Pagal šio straipsnio taisyklės skiriama bausmė ir tai~~ Tais atvejais, kai po nuosprendžio priėmimo nustatoma, kad asmuo iki nuosprendžio pirmojoje byloje priėmimo dar padarė kitą nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, **teismas bausmių skyrimo taisyklės ir bendrinimo tvarką, numatytą šiame straipsnyje, pasirenka įvertinęs padarytų nusikalstamų veikų pobūdį ir pavojingumą.** Šiuo atveju į bausmės laiką įskaitoma bausmė, visiškai ar iš dalies atlikta pagal ankstesnį nuosprendį.

10. Nelaikoma, kad asmuo padarė kelias nusikalstamas veikas, jeigu jis padarė tęstinę nusikalstamą veiką.

64 straipsnis. Bausmės skyrimas, kai neatlikus bausmės padaryta nauja nusikalstama veika

1. Jeigu nuteistasis, neatlikęs paskirtos bausmės, padaro naują nusikalstamą veiką arba naują nusikalstamą veiką bausmės vykdymo atidėjimo laikotarpiu padaro asmuo, kuriam bausmės vykdymas atidėtas, teismas, paskyręs bausmę už naują nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, bausmes subendrina. Skirdamas subendrintą bausmę, teismas gali bausmes ~~visiškai ar~~ iš dalies sudėti.

~~2. Kai bausmės visiškai sudedamos, prie nauju nuosprendžiu paskirtos bausmės pridedama visa neatliktos bausmės dalis. Jeigu skiriant bausmę šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais asmuo jau yra atlikęs bausmę, kurios metu jis padarė naują nusikalstamą veiką, tai paskirtoji bausmė už naują nusikalstamą veiką ir yra galutinė bausmė.~~

3. Kai bausmės iš dalies sudedamos, prie nauju nuosprendžiu paskirtos bausmės pridedama neatliktos bausmės dalis. Jeigu neatliktos bausmės dalis yra didesnė, tai prie jos pridedama nauju nuosprendžiu paskirtos bausmės dalis. **Pridedamos bausmės dalis negali būti mažesnė nei minimalus tos bausmės rūšies dydis, išskyrus atvejus, kai pridedamos neatliktos bausmės dalis už šį dydį yra mažesnė.**

4. Kai bausmė skiriama vadovaujantis šio straipsnio 1 dalimi, subendrinta bausmė negali viršyti dvidešimt penkerių metų laisvės atėmimo, o jeigu skiriama kitos rūšies bausmė, – šio kodekso nustatyto tos rūšies bausmės maksimalaus dydžio.

5. Jeigu už vieną iš padarytų nusikaltimų buvo paskirta laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmė, bausmės subendrinamos apėmimo būdu ir subendrinta bausmė yra laisvės atėmimas iki gyvos galvos.

~~64¹ straipsnis. Bausmės skyrimas bylą išnagrinėjus supaprastinto proceso tvarka ar atlikus sutrumpintą įrodymų tyrimą~~

~~1. Baudžiamąją bylą išnagrinėjus pagreitinto proceso tvarka ar atlikus sutrumpintą įrodymų tyrimą, taip pat kai baudžiamoji byla baigiama teismo baudžiamuoju įsakymu, nuteistajam skiriama bausmė, kuri tuo pačiu nuosprendžiu sumažinama vienu trečdaliu.~~

~~2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta taisyklė taikoma tik tais atvejais, kai asmuo prisipažįsta esąs kaltas.~~

65 straipsnis. Bausmių sudėjimo ir keitimo taisyklės

1. Paskirtos bausmės sudedamos, taip pat vienos bausmės keičiamos kitomis bausmėmis pagal šias taisykles:

1) viena laisvės atėmimo diena prilyginama:

- a) vienai arešto parai (1:1);
- b) dviem laisvės apribojimo dienoms (1:2);

2) viena arešto para prilyginama:

- a) ~~dviejų penkių~~ MGL dydžio baudai (1:~~25~~);
- b) ~~šešioms dešimt~~ viešųjų darbų valandoms (1:~~610~~);
- c) ~~dviem penkioms~~ laisvės apribojimo dienoms (1:~~25~~);

3) viena laisvės apribojimo diena prilyginama:

- a) ~~trims penkioms~~ viešųjų darbų valandoms (1:~~35~~);
- b) vieno MGL dydžio baudai (1:1);

4) vieno MGL dydžio bauda prilyginama ~~šešioms penkioms~~ viešųjų darbų valandoms.

2. Teismas, subendrinamas bausmes šio kodekso 63 ir 64 straipsniuose numatytais atvejais, švelnesnę bausmę keičia **į griežčiausią iš paskirtųjų bausmių griežtesne bausme**. Bauda nekeičiama ir skiriama kartu su kita bausme. ~~Draudžiamas dvigubas bausmių keitimas.~~

ALTERNATYVA

Peržiūrėti ir padidinti bazinį bausmių ir nuobaudų dydį (BBND).

66 straipsnis. Kardomojo kalnimo įskaitymas į paskirtą bausmę

1. Teismas, skirdamas bausmę asmeniui, kuriam buvo taikytas kardomasis kalnimas (suėmimas), privalo jį įskaityti į paskirtą bausmę. **Ši taisyklė netaikoma, jeigu kardomasis kalnimas (suėmimas) paskirtas atliekant arešto, terminuoto laisvės atėmimo arba laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmę.**

2. Kardomasis kalnimas (suėmimas) į paskirtą bausmę įskaitomas pagal šio kodekso 65 straipsnio 1 dalies taisykles vieną kardomojo kalnimo (suėmimo) dieną prilyginant vienai laisvės atėmimo ar arešto parai, dviejų MGL dydžio baudai, šešioms viešųjų darbų valandoms, dviem laisvės apribojimo dienoms.

IX SKYRIUS

BAUDŽIAMOJO POVEIKIO PRIEMONĖS IR JŲ SKYRIMAS

67 straipsnis. Baudžiamąjo poveikio priemonių paskirtis ir rūšys

1. Baudžiamąjo poveikio priemonės turi padėti įgyvendinti bausmės paskirtį.

2. Pilnamečiam asmeniui, atleistam nuo baudžiamosios atsakomybės šio kodekso VI skyriuje numatytais pagrindais arba atleistam nuo bausmės šio kodekso X skyriuje numatytais pagrindais, arba lygtinai paleistam iš pataisos įstaigos Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso XI skyriuje numatytais pagrindais, gali būti skiriamos šios baudžiamąjo poveikio priemonės:

- 1) uždraudimas naudotis specialia teise;
- 2) viešųjų teisių atėmimas;
- 3) teisės dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla atėmimas;
- 4) turtinės žalos atlyginimas ar pašalinimas;
- 5) nemokami darbai;
- 6) įmoka į nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondą;
- 7) turto konfiskavimas;

8) įpareigojimas gyventi skyrium nuo nukentėjusio asmens ir (ar) nesiartinti prie nukentėjusio asmens arčiau nei nustatytu atstumu;

9) dalyvavimas smurtinį elgesį keičiančiose programose;

10) išplėstinis turto konfiskavimas.

3. Uždraudimas naudotis specialia teise, viešųjų teisių atėmimas, teisės dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla atėmimas, turto konfiskavimas, įpareigojimas gyventi skyrium nuo nukentėjusio asmens ir (ar) nesiartinti prie nukentėjusio asmens arčiau nei nustatytu atstumu, dalyvavimas smurtinį elgesį keičiančiose programose, išplėstinis turto konfiskavimas gali būti skiriami kartu su bausme.

4. Nepilnamečiui, atleistam nuo baudžiamosios atsakomybės šio kodekso VI ar XI skyriuje numatytais pagrindais arba atleistam nuo bausmės šio kodekso X skyriuje numatytais pagrindais, gali būti skiriamas turto konfiskavimas, išplėstinis turto konfiskavimas.

5. Juridiniam asmeniui gali būti skiriamas **šios baudžiamojo poveikio priemonės: turtinės žalos atlyginimas arba pašalinimas, įmoka į nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondą**, turto konfiskavimas **ir** išplėstinis turto konfiskavimas.

6. Kai skiriamos dvi ar daugiau baudžiamojo poveikio priemonių, atsižvelgiama į jų suderinamumą ir galimybes taisomai veikti nuteistąjį.

7. Turto konfiskavimas ir išplėstinis turto konfiskavimas, esant šio kodekso 72 ir 72³ straipsniuose nustatytiems sąlygoms, skiriamas net ir suėjus apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo senačiai.

68 straipsnis. Uždraudimas naudotis specialia teise

1. Teismas gali uždrausti asmeniui naudotis specialiomis teisėmis (teise vairuoti kelių, oro ar vandens transporto priemones, teise laikyti ir nešioti ginklą, teise medžioti, teise žvejoti ir pan.) tais atvejais, kai naudodamasis šiomis teisėmis asmuo padarė nusikalstamą veiką.

2. Teismas uždraudžia naudotis specialiomis teisėmis nuo vienerių iki trejų metų. Šis terminas skaičiuojamas metais, mėnesiais ir dienomis.

3. Teismas, uždrausdamas asmeniui naudotis specialiomis teisėmis, konkrečiai nurodo, kokia teise ar teisėmis naudotis uždrausta, ir šio draudimo terminą.

4. Uždraudimas naudotis specialia teise, paskirtas kartu su laisvės atėmimu arba areštu, taikomas visą laisvės atėmimo ar arešto atlikimo laiką ir teismo paskirtą laiką po laisvės atėmimo ar arešto atlikimo.

68¹ straipsnis. Viešųjų teisių atėmimas

1. Viešųjų teisių atėmimas yra teisės būti išrinktam ar paskirtam į valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų, įmonių ar nevalstybinių organizacijų renkamas ar skiriamas pareigas atėmimas.

2. Viešųjų teisių atėmimą teismas skiria tais atvejais, kai nusikalstama veika padaryta piktnaudžiaujant viešosiomis teisėmis.

3. Viešosios teisės gali būti atimtos nuo vienerių iki penkerių metų. Teismas, skirdamas viešųjų teisių atėmimą, nurodo, kokia teisė atimama, ir konkretų šios baudžiamojo poveikio priemonės terminą. Šis terminas skaičiuojamas metais, mėnesiais ir dienomis.

4. Viešųjų teisių atėmimas, paskirtas kartu su laisvės atėmimu arba areštu, taikomas visą laisvės atėmimo ar arešto atlikimo laiką ir teismo paskirtą laiką po laisvės atėmimo ar arešto atlikimo.

68² straipsnis. Teisės dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla atėmimas

1. Teisės dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla atėmimą teismas skiria tais atvejais, kai asmuo nusikalstamą veiką padaro darbinės ar profesinės veiklos srityje arba kai teismas, atsižvelgdamas į padarytos nusikalstamos veikos pobūdį, padaro išvadą, kad asmeniui negalima palikti teisės dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla.

2. Teisė dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla gali būti atimama nuo vienerių iki penkerių metų. Teismas, skirdamas teisės dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla

atėmimą, nurodo šios baudžiamojo poveikio priemonės terminą. Šis terminas skaičiuojamas metais, mėnesiais ir dienomis.

3. Teisės dirbti tam tikrą darbą arba užsiimti tam tikra veikla atėmimas, paskirtas kartu su laisvės atėmimu arba areštu, taikomas visą laisvės atėmimo ar arešto atlikimo laiką ir teismo paskirtą laiką po laisvės atėmimo ar arešto atlikimo.

69 straipsnis. Turtinės žalos atlyginimas ar pašalinimas

1. Teismas skiria turtinės žalos atlyginimą ar pašalinimą, kai dėl nusikaltimo ar baudžiamojo nusizengimo buvo padaryta žalos asmeniui, nuosavybei ar gamtai.

2. Į atlyginamos žalos dydį neįskaičiuojamos sumos, nukentėjusio asmens gautos iš draudimo ar kitų institucijų patirtai žalai padengti.

3. Žala turi būti atlyginta ar pašalinta per teismo nustatytą terminą, **kuris negali būti ilgesnis nei penkeri metai.**

70 straipsnis. Nemokami darbai

1. Teismas skiria nuo 20 iki 100 valandų nemokamų darbų sveikatos priežiūros, globos ir rūpybos ar kitose valstybinėse ar nevalstybinėse įstaigose bei organizacijose. Skirdamas nemokamus darbus, teismas nustato terminą, per kurį jie turi būti atlikti. Šis terminas negali būti ilgesnis kaip vieneri metai.

2. Nemokami darbai vykdomi tik tuo atveju, jeigu asmuo sutinka.

71 straipsnis. Įmoka į nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondą

Teismas gali paskirti nuo **51 iki 2550** MGL dydžio įmoką į nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondą. Įmoka turi būti sumokėta per teismo nustatytą terminą, **kuris terminas negali būti ilgesnis nei dveji metai.**

72 straipsnis. Turto konfiskavimas

1. Turto konfiskavimas yra priverstinis neatlygintinas konfiskuotino bet kokio pavidalo turto, esančio pas kaltininką ar kitus asmenis, paėmimas valstybės nuosavybėn.

2. Konfiskuotinu turtu laikomas šio kodekso uždraustos veikos įrankis, priemonė ar rezultatas. Šio kodekso uždraustos veikos rezultatu pripažįstamas tiesiogiai ar netiesiogiai iš jos gautas bet kokio pavidalo turtas.

3. Kaltininkui priklausantis konfiskuotinas turtas privalo būti konfiskuojamas visais atvejais.

4. Kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui priklausantis konfiskuotinas turtas konfiskuojamas, nepaisant to, ar tas asmuo nuteistas už šio kodekso uždraustos veikos padarymą, ar ne, jeigu:

1) perleisdamas turtą kaltininkui ar kitiems asmenims, jis žinojo arba turėjo ir galėjo žinoti, kad šis turtas bus naudojamas šio kodekso uždraustai veikai daryti;

2) šis turtas jam buvo perleistas sudarius apsimestinį sandorį;

3) šis turtas jam buvo perleistas kaip kaltininko šeimos nariui ar artimajam giminaičiui;

4) šis turtas jam buvo perleistas kaip juridiniam asmeniui, kurio vadovas, valdymo organo narys arba dalyviai, valdantys ne mažiau kaip penkiasdešimt procentų juridinio asmens akcijų (pajaus, įnašų ir pan.), yra kaltininkas, jo šeimos nariai ar artimieji giminaičiai;

5) įgydamas šį turtą, jis arba juridiniame asmenyje vadovaujančias pareigas ėję ir teisę jam atstovauti, juridinio asmens vardu priimti sprendimus ar kontroliuoti juridinio asmens veiklą turėję asmenys žinojo arba turėjo ir galėjo žinoti, kad šis turtas yra šio kodekso uždraustos veikos įrankis, priemonė ar rezultatas.

5. Kai konfiskuotinas turtas yra paslėptas, suvartotas, priklauso tretiesiems asmenims ar jo negalima paimti dėl kitų priežasčių arba šį turtą konfiskuoti būtų netikslinga, teismas iš kaltininko ar kitų šio straipsnio 4 dalyje nurodytų asmenų išieško konfiskuotino turto vertę atitinkančią pinigų sumą.

6. Teismas, skirdamas turto konfiskavimą, turi nurodyti konfiskuojamus daiktus arba konfiskuojamo turto vertę pinigais.

72¹ straipsnis. Įpareigojimas gyventi skyrium nuo nukentėjusio asmens ir (ar) nesiartinti prie nukentėjusio asmens arčiau nei nustatytu atstumu

1. Teismas gali skirti įpareigojimą gyventi skyrium nuo nukentėjusio asmens ir (ar) nesiartinti prie nukentėjusio asmens arčiau nei nustatytu atstumu, jei tai būtina siekiant apsaugoti nukentėjusio asmens teisėtus interesus.

2. Paskyrus įpareigojimą gyventi skyrium nuo nukentėjusio asmens ir (ar) nesiartinti prie nukentėjusio asmens arčiau nei nustatytu atstumu, iki teismo nustatyto termino pabaigos kaltininkui draudžiama bet kokia forma bendrauti ir ieškoti ryšių su nukentėjusiu asmeniu, lankytis nurodytose vietose, kuriose būna nukentėjęs asmuo.

72² straipsnis. Dalyvavimas smurtinį elgesį keičiančiose programose

Teismas įpareigoja dalyvauti smurtinį elgesį keičiančiose programose asmenis, padariusius nusikalstamas veikas artimajam giminaičiui ar šeimos nariui. Šis įpareigojimas turi būti įvykdytas per teismo nustatytą terminą.

72³ straipsnis. Išplėstinis turto konfiskavimas

1. Išplėstinis turto konfiskavimas yra kaltininko turto ar jo dalies, neproporcingos kaltininko teisėtoms pajamoms, paėmimas valstybės nuosavybėn, kai yra pagrindas manyti, kad turtas gautas nusikalstamu būdu.

2. Išplėstinis turto konfiskavimas taikomas, kai yra visos šios sąlygos:

1) kaltininkas pripažintas padaręs apysunkį, sunkų arba labai sunkų tyčinį nusikaltimą, iš kurio jis turėjo ar galėjo turėti turtinės naudos;

2) kaltininkas turi šio kodekso uždraustos veikos padarymo metu, po jos padarymo arba per penkerius metus iki jos padarymo įgyto turto, kurio vertė neatitinka jo teisėtų pajamų, ir šis skirtumas viršija **250500** MGL dydžio sumą, arba per šiame punkte nurodytą laikotarpį kitiems asmenims yra perleidęs tokio turto;

3) baudžiamojo proceso metu kaltininkas nepagrindžia šio turto įsigijimo teisėtumo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas konfiskuotinas turtas, perleistas kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui, iš šio asmens konfiskuojamas, jeigu yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) turtas perleistas sudarius apsimestinį sandorį;

~~2) turtas perleistas kaltininko šeimos nariams arba artimiesiems giminaičiams;~~

3) turtas perleistas juridiniam asmeniui, kurio vadovas, valdymo organo narys arba dalyviai, valdantys ne mažiau kaip penkiasdešimt procentų juridinio asmens akcijų (pajaus, įnašų ir pan.), yra kaltininkas, jo šeimos nariai ar artimieji giminaičiai;

4) asmuo, kuriam perleistas turtas, arba juridiniame asmenyje vadovaujančias pareigas ėję ir teisę jam atstovauti, juridinio asmens vardu priimti sprendimus ar kontroliuoti juridinio asmens veiklą turėję asmenys žinojo arba turėjo ir galėjo žinoti, kad šis turtas įgytas nusikalstamu būdu ar neteisėtomis kaltininko lėšomis.

4. Šiame straipsnyje numatytas išplėstinis turto konfiskavimas negali būti taikomas kaltininko ar trečiųjų asmenų turtui ar jo daliai, iš kurių pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso, kitų įstatymų nuostatas negali būti išieškoma.

5. Kai konfiskuotinas visas turtas arba jo dalis yra paslėpta, suvartota, priklauso tretiesiems asmenims ar jo negalima paimti dėl kitų priežasčių arba šį turtą konfiskuoti būtų netikslinga, teismas iš kaltininko ar kitų šio straipsnio 3 dalyje nurodytų asmenų išieško konfiskuotino turto ar jo dalies vertę atitinkančią pinigų sumą.

6. Teismas, skirdamas išplėstinį turto konfiskavimą, turi nurodyti konfiskuojamus daiktus arba konfiskuojamo turto ar jo dalies vertę pinigais.

73 straipsnis. Baudžiamojo poveikio priemonių skyrimas

1. Teismas baudžiamojo poveikio priemonės skiria laikydamasis šio skyriaus nuostatų.

2. Baudžiamojo poveikio priemonės nesubendrinamos su bausmėmis ir vykdomos atskirai.

3. Teismas turi teisę atleisti asmenį nuo paskirtos baudžiamojo poveikio priemonės, nederančios su naujai paskirta bausme, vykdymo.

74 straipsnis. Baudžiamojo poveikio priemonių nevykdymo teisinės pasekmės

1. Bet kokia teismo paskirta šio kodekso 67 straipsnio 2 dalies 4, 5 ir 6 punktuose numatyta baudžiamojo poveikio priemonė, kurios asmuo negali įvykdyti dėl pateisinamų priežasčių, jo prašymu gali būti pakeista kita baudžiamojo poveikio priemone. Jeigu asmuo po teismo sprendimo įsiteisėjimo nesutinka atlikti nemokamus darbus, teismas baudžiamąją poveikio priemonę vykdančios institucijos teikimu pakeičia nemokamus darbus kita baudžiamojo poveikio priemone.

2. Asmeniui, kuris vengia įvykdyti jam paskirtą baudžiamojo poveikio priemonę (išskyrus turto konfiskavimą **ir išplėstinį turto konfiskavimą**), teismas bausmę vykdančios institucijos teikimu gali paskirti bausmę pagal šio kodekso 243 straipsnį. Šiuo atveju nubaudimas neatleidžia nuteistojo nuo pareigos įvykdyti paskirtą baudžiamojo poveikio priemonę.

X SKYRIUS

BAUSMĖS VYKDYMO ATIDĖJIMAS IR ATLEIDIMAS NUO BAUSMĖS

75 straipsnis. Bausmės vykdymo atidėjimas

1. Asmeniui, nuteistam laisvės atėmimu ne daugiau kaip šešeriems metams už dėl neatsargumo padarytus nusikaltimus arba ne daugiau kaip ketveriems metams už vieną ar kelis tyčinius nusikaltimus (išskyrus labai sunkius nusikaltimus), teismas gali atidėti paskirtos bausmės vykdymą nuo vienerių iki trejų metų. Bausmės vykdymas gali būti atidėtas, jeigu teismas nusprendžia, kad yra pakankamas pagrindas manyti, kad bausmės tikslai bus pasiekti be realaus bausmės atlikimo.

2. Atidėdamas bausmės vykdymą, teismas paskiria nuteistajam vieną ar kelias tarpusavyje suderintas šio kodekso IX skyriuje numatytas baudžiamojo poveikio priemones ir (ar) pareigas:

- 1) atsiprašyti nukentėjusio asmens;
- 2) teikti nukentėjusiam asmeniui pagalbą, kol šis gydos;
- 3) gydytis priklausomybės ligas, kai nuteistasis sutinka;
- 4) auklėti ir prižiūrėti savo nepilnamečius vaikus, rūpintis jų sveikata, išlaikyti juos;
- 5) pradėti dirbti arba mokytis, tęsti darbą ar mokslą;
- 6) dalyvauti elgesio pataisos programoje;
- 7) neišeiti iš namų tam tikru laiku, jeigu tai nesusiję su darbu arba mokymusi;
- 8) neišvykti už gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų be nuteistojo priežiūrą vykdančios institucijos leidimo;
- 9) nesilankyti tam tikrose vietose arba nebendrauti su tam tikrais asmenimis ar asmenų grupėmis;
- 10) nevertoti psichiką veikiančių medžiagų;
- 11) neturėti, nenaudoti, neįsigyti tam tikrų daiktų arba neužsiimti tam tikra veikla.

3. Teismas asmeniui jo ar kitų baudžiamojo proceso dalyvių prašymu, taip pat savo nuožiūra gali paskirti **intensyvią priežiūrą ir** kitas baudžiamajame įstatyme nenumatytas pareigas, kurios, teismo nuomone, turėtų teigiamos įtakos nuteistojo elgesiui.

4. Skirdamas šio kodekso IX skyriuje numatytas baudžiamojo poveikio priemones ir (ar) šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas pareigas, teismas nustato laiką, per kurį nuteistasis privalo jas įvykdyti.

~~5. Bausmės vykdymo atidėjimo vykdymo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos probacijos įstatymas.~~

5. Jeigu nuteistasis bausmės vykdymo atidėjimo laikotarpiu:

1) įvykdė teismo paskirtą baudžiamojo poveikio priemonę ir (ar) įpareigojimus, nepadarė šios dalies 3 punkte numatytų pažeidimų ir yra pagrindas manyti, kad jis laikysis įstatymų, nedarys naujų nusikalstamų veikų, teismas atleidžia nuteistąjį nuo bausmės, kai sueina bausmės vykdymo atidėjimo terminas;

2) vykdo teismo paskirtą baudžiamojo poveikio priemonę ir (ar) įpareigojimus, tačiau padaro kitų teisės pažeidimų, už kuriuos jam taikytos administracinės nuobaudos ar drausminio poveikio priemonės, teismas gali vieneriems metams pratęsti bausmės vykdymo atidėjimo terminą;

3) be pateisinamų priežasčių neįvykdo teismo paskirtos baudžiamojo poveikio priemonės ir (ar) įpareigojimų arba pažeidinėja viešąją tvarką, girtauja ar padaro kitų teisės pažeidimų, už kuriuos jam ne mažiau kaip du kartus taikytos administracinės nuobaudos ar drausminio poveikio priemonės, teismas nuteistojo elgesį kontroliuojančios institucijos teikimu įspėja nuteistą, kad bausmės vykdymo atidėjimas gali būti panaikintas. Jeigu nuteistasis toliau nevykdo teismo paskirtos baudžiamojo poveikio priemonės ir (ar) įpareigojimų ar daro teisės pažeidimus, teismas nuteistojo elgesį kontroliuojančios institucijos teikimu priima sprendimą panaikinti bausmės vykdymo atidėjimą ir vykdyti pagal nuosprendį paskirtą bausmę;

4) padaro naują nusikalstamą veiką, teismas skiria jam bausmę pagal šio kodekso 64 straipsnyje numatytas taisykles.

6. Bausmės vykdymo atidėjimo vykdymo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos probacijos įstatymas.

76 straipsnis. Atleidimas nuo bausmės dėl ligos

1. Nusikalstamą veiką padaręs asmuo gali būti atleistas nuo bausmės, jeigu iki teismo nuosprendžio priėmimo jis suserga sunkia nepagydoma liga, dėl kurios bausmę atlikti būtų per sunku. Šiuo atveju teismas, priimdamas apkaltinamąjį nuosprendį, paskiria tokiam asmeniui bausmę ir atleidžia jį nuo bausmės atlikimo. Spręsdamas šį klausimą, teismas atsižvelgia į padarytos nusikalstamos veikos sunkumą, nuteistojo asmenybę ir ligos pobūdį.

2. Asmuo, kuris po nuosprendžio priėmimo suserga sunkia nepagydoma liga, gali būti atleistas nuo tolesnio bausmės atlikimo. Spręsdamas šį klausimą, teismas atsižvelgia į padarytos nusikalstamos veikos sunkumą, nuteistojo asmenybę, jo elgesį bausmės atlikimo metu, ligos pobūdį ir atliktos bausmės laiką.

3. Asmuo, kuriam po nusikalstamos veikos padarymo ar bausmės paskyrimo sutrinka psichika ir dėl to jis negali suvokti savo veiksmų esmės ar jų valdyti, atleidžiamas nuo tolesnio bausmės atlikimo. Atleisdamas tokį asmenį nuo bausmės, teismas nusprendžia dėl priverčiamųjų medicinos priemonių skyrimo. Jeigu toks asmuo pasveiksta, jis gali būti siunčiamas toliau atlikti bausmę. Tokiu atveju laikas, kurį buvo taikomos priverčiamosios medicinos priemonės, įskaitomas į laisvės atėmimo laiką dieną už dieną.

77 straipsnis. *Neteko galios nuo 2012-07-01.*

78 straipsnis. Amnestija

1. Nusikalstamą veiką padaręs asmuo gali būti atleistas nuo visos ar dalies bausmės atlikimo Seimo priimtu amnestijos aktu.

2. Amnestijos pagrindus, sąlygas ir tvarką nustato amnestijos aktas.

79 straipsnis. Malonė

1. Nuteistasis gali būti atleistas nuo visos ar dalies bausmės atlikimo, jeigu Respublikos Prezidentas patenkina jo malonės prašymą.

2. Malonės suteikimo tvarką nustato Respublikos Prezidentas.

XI SKYRIUS NEPILNAMEČIŲ BAUDŽIAMOSIOS ATSAKOMYBĖS YPATUMAI

80 straipsnis. Nepilnamečių baudžiamosios atsakomybės ypatumų paskirtis

Nepilnamečių baudžiamosios atsakomybės ypatumų, numatytų šiame skyriuje ir šio kodekso 13 straipsnio 2, 3 dalyse, 27 straipsnio 4 dalyje ir 97 straipsnio 4 dalyje, paskirtis:

- 1) užtikrinti, kad atsakomybė atitektų šių asmenų amžių ir socialinę brandą;
- 2) riboti laisvės atėmimo bausmės ir didinti auklėjamojo poveikio priemonių taikymo šiems asmenims galimybes;
- 3) padėti nepilnamečiui pakeisti gyvenimo būdą ir elgesį derinant baudimą už padarytą nusikalstamą veiką su jo asmenybės ugdymu, auklėjimu, neteisėto elgesio priežasčių šalinimu;
- 4) sulaikyti nepilnamečių nuo naujų nusikalstamų veikų padarymo.

81 straipsnis. Skyriaus nuostatų taikymas

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos asmenims, kuriems nusikalstamos veikos padarymo metu nebuvo suėję aštuoniolika metų.

2. Šio kodekso 90–94 straipsnių nuostatos, taip pat 82 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 5 punktuose numatytos auklėjamojo poveikio priemonės gali būti taikomos asmeniui, kuriam nusikalstamos veikos padarymo metu buvo suėję aštuoniolika metų, tačiau nebuvo suėję dvidešimt vieneri metai, jeigu teismas, atsižvelgęs į padarytos nusikalstamos veikos pobūdį, motyvus bei kitas bylos aplinkybes, o prireikus – į specialisto paaiškinimus ar išvadą, nusprendžia, kad toks asmuo pagal socialinę brandą prilygsta nepilnamečiui ir baudžiamosios atsakomybės ypatumų taikymas jam atitektų šio kodekso 80 straipsnyje numatytą paskirtį.

82 straipsnis. Auklėjamojo poveikio priemonės nepilnamečiams

1. Nepilnamečiui, padariusiam baudžiamąjį nusižengimą ar nusikaltimą ir atleistam nuo baudžiamosios atsakomybės ar bausmės, taip pat nepilnamečiui, kuriam atidėtas bausmės vykdymas arba kuris lygtinai paleistas iš pataisos įstaigų Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso XI skyriuje numatytais pagrindais, gali būti skiriamos šios auklėjamojo poveikio priemonės:

- 1) išpėjimas;
- 2) turtinės žalos atlyginimas arba jos pašalinimas;
- 3) nemokami auklėjamojo pobūdžio darbai;
- 4) atidavimas tėvams ar kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie rūpinasi vaikais, ugdyti ir prižiūrėti;
- 5) elgesio apribojimas;
- 6) atidavimas į specialią auklėjimo įstaigą.

2. Teismas nepilnamečiui gali paskirti ne daugiau kaip tris tarpusavyje suderintas auklėjamojo poveikio priemones.

3. (neteko galios).

4. Teismas turi teisę atleisti asmenį nuo paskirtos auklėjamojo poveikio priemonės, nederančios su naujai paskirta bausme, vykdymo.

5. Teismas savo nuožiūra, atsižvelgdamas į nepilnamečio amžių, socialinę brandą, asmenybę, nusikalstamos veikos pobūdį, motyvus bei kitas bylos aplinkybes, gali nepilnamečiui paskirti intensyvią priežiūrą ar kitą baudžiamajame įstatyme nenumatytą draudimą ir (ar) įpareigojimą.

Š. Nepilnamečiui, atliekančiam šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 5 punktuose numatytas auklėjamojo poveikio priemones, sulaukus aštuoniolikos metų, paskirtų auklėjamojo poveikio priemonių vykdymas tęsiamas iki teismo nustatyto termino pabaigos.

83 straipsnis. Išpėjimas

1. Išpėjimas gali būti skiriamas nepilnamečiui kaip savarankiška auklėjamojo poveikio priemonė arba kartu su kitomis tokiomis priemonėmis.

2. Teismas, skirdamas nepilnamečiui šią auklėjamojo poveikio priemonę, raštu išaiškina galimas teises pasekmes, jeigu jis padarytų naujų nusikalstamų veikų.

84 straipsnis. Turtinės žalos atlyginimas arba jos pašalinimas

1. Turtinės žalos atlyginimas arba jos pašalinimas skiriamas tik tuo atveju, kai nepilnametis turi lėšų, kuriomis savarankiškai disponuoja, arba padarytą žalą gali pašalinti savo darbu.

2. Turtinė žala turi būti atlyginta arba pašalinta savo darbu per teismo nustatytą terminą.

85 straipsnis. Nemokami auklėjamojo pobūdžio darbai

1. Nemokami auklėjamojo pobūdžio darbai skiriami nuo 20 iki 100 valandų sveikatos priežiūros, globos ir rūpybos ar kitose valstybinėse ar nevalstybinėse įstaigose bei organizacijose, kuriose darbas gali turėti auklėjamąjį pobūdį.

2. Nemokami auklėjamojo pobūdžio darbai vykdomi, jeigu nepilnametis sutinka. **Jeigu nepilnametis po nuosprendžio įsiteisėjimo nesutinka atlikti nemokamų auklėjamojo pobūdžio darbų, teismas šią poveikio priemonę pakeičia elgesio apribojimu arba atidavimu į specialią auklėjimo įstaigą.**

3. Jeigu nepilnametis dėl objektyvių ir pateisinamų priežasčių negali atlikti pagal šį straipsnį jam paskirtų nemokamų auklėjamojo pobūdžio darbų, teismas, remdamasis šios priemonės vykdymą kontroliuojančių institucijų teikimu, nemokamus auklėjamojo pobūdžio darbus gali pakeisti bet kokia kita auklėjamojo poveikio priemone, išskyrus atidavimą į specialią auklėjimo įstaigą.

4. ~~3.~~ Nemokamų darbų nepilnamečiui negalima skirti, jeigu jis atiduodamas į specialią auklėjimo įstaigą.

86 straipsnis. Atidavimas tėvams arba kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie rūpinasi vaikais, ugdyti ir prižiūrėti

1. Atidavimas tėvams ar kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie rūpinasi vaikais, ugdyti ir prižiūrėti nustatomas nuo šešių mėnesių iki trejų metų, bet ne ilgiau kaip iki nepilnamečiui sueis aštuoniolika metų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta priemonė gali būti skiriama tais atvejais, kai:

1) tėvai ar kiti asmenys sutinka ugdyti bei prižiūrėti nepilnametį, patys nedaro neigiamos įtakos nepilnamečiui, turi galimybių sudaryti jo asmenybei ugdyti tinkamas sąlygas, sutinka teikti būtina informaciją šios priemonės vykdymą kontroliuojančioms institucijoms;

2) nepilnametis sutinka, kad jį ugdytų bei prižiūrėtų nurodyti asmenys, ir pasižada jų klausyti bei tinkamai elgtis.

3. Atidavimas tėvams ar kitiems asmenims ugdyti ir prižiūrėti gali būti skiriamas nepilnamečiui kaip savarankiška poveikio priemonė ar su kitomis auklėjamojo poveikio priemonėmis. Ši priemonė negali būti skiriama, jeigu nepilnametis atiduodamas į specialią auklėjimo įstaigą.

87 straipsnis. Elgesio apribojimas

1. Elgesys gali būti apribojamas nuo trisdešimties dienų iki dvylikos mėnesių. Šios poveikio priemonės terminas skaičiuojamas dienomis ir mėnesiais.

2. Teismas nepilnametį gali įpareigoti:

1) būti namuose nustatytu laiku;
 2) mokytis, tęsti mokslą arba dirbti;
 3) įgyti tam tikrų žinių ar išmokti draudimus (saugaus eismo, mokinio taisyklės ir pan.);
 4) atlikti visą gydymosi nuo alkoholizmo, narkomanijos, toksikomanijos ar venerinės ligos kursą. Šis įpareigojimas skiriamas tėvų ar globėjų prašymu, jeigu nepilnametis sutinka;

5) dalyvauti valstybinių ar nevalstybinių įstaigų bei organizacijų rengiamose socialinio ugdymo ar reabilitacijos priemonėse.

3. Teismas nepilnamečiui gali uždrausti:

1) žaisti azartinius žaidimus;
 2) užsiimti tam tikra veikla;
 3) vairuoti motorinę transporto priemonę (motociklą, savaeigę mašiną ir pan.);
 4) lankytis vietose, kuriose daroma neigiama įtaka nepilnamečio elgesiui, arba bendrauti su žmonėmis, darančiais jam neigiamos įtakos;

5) be šios priemonės vykdymą kontroliuojančių institucijų žinios keisti gyvenamąją vietą.

4. Teismas nepilnamečiui jo ar kitų baudžiamojo proceso dalyvių prašymu, taip pat savo nuožiūra gali paskirti **intensyvią priežiūrą ar** kitus baudžiamajame įstatyme nenumatytus įpareigojimus ar draudimus, kurie, teismo nuomone, turėtų teigiamos įtakos nepilnamečio elgesiui.

5. Nepilnametis privalo nustatyta tvarka atsiskaityti apie įpareigojimų ir draudimų vykdymą.

6. Nepilnamečio elgesio apribojimas gali būti skiriamas nepilnamečiui kaip savarankiška poveikio priemonė ar su kitomis auklėjamojo poveikio priemonėmis. Ši priemonė negali būti skiriama, jeigu nepilnametis atiduodamas į specialią auklėjimo įstaigą.

88 straipsnis. Atidavimas į specialią auklėjimo įstaigą

1. Atidavimas į specialią auklėjimo įstaigą nustatomas nuo šešių mėnesių iki trejų metų, bet ne ilgiau kaip iki nepilnamečiui sueis aštuoniolika metų.

2. Konkretų buvimo specialioje auklėjimo įstaigoje laiką nustato teismas, atsižvelgdamas į nepilnamečio asmenybę, tai, ar jo nusikalstamas elgesys kartojasi, kokios poveikio priemonės jau taikytos, ir kitas bylos aplinkybes.

3. Atidavimas į specialią auklėjimo įstaigą gali būti skiriamas nepilnamečiui kaip savarankiška poveikio priemonė arba kartu su įspėjimu ar turtinės žalos atlyginimu arba pašalinimu.

89 straipsnis. Auklėjamojo poveikio priemonių nevykdymo pasekmės

1. Jeigu nepilnametis, kuriam paskirta ~~viena~~ auklėjamojo poveikio priemonė, jos nevykdo ar netinkamai ją vykdo ir dėl to buvo ne mažiau kaip du kartus įspėtas, teismas, remdamasis šios priemonės vykdymą kontroliuojančių institucijų teikimu, gali pakeisti tą poveikio priemonę bet kokia kita auklėjamojo poveikio priemone, ~~išskyrus atidavimą į specialią auklėjimo įstaigą.~~

~~2. Jeigu nepilnametis, kuriam yra paskirtos dvi ar trys auklėjamojo poveikio priemonės, jų nevykdo ar netinkamai jas vykdo ir dėl to buvo ne mažiau kaip du kartus įspėtas, teismas, remdamasis šių priemonių vykdymą kontroliuojančių institucijų teikimu, gali pakeisti jas kitomis auklėjamojo poveikio priemonėmis, įskaitant atidavimą į specialią auklėjimo įstaigą.~~

2. Jeigu nepilnametis dėl objektyvių ir pateisinamų priežasčių negali atlikti jam paskirtos auklėjamojo poveikio priemonės, teismas, remdamasis šios priemonės vykdymą kontroliuojančių institucijų teikimu, gali atleisti nepilnametį nuo paskirtos auklėjamojo poveikio priemonės atlikimo arba pakeisti ją bet kokia kita auklėjamojo poveikio priemone, išskyrus atidavimu į specialią auklėjimo įstaigą.

90 straipsnis. Bausmių ypatumai nepilnamečiams

1. Nepilnamečiui gali būti skiriamos tik šios bausmės:

- 1) viešieji darbai;
- 2) bauda;
- 3) laisvės apribojimas;
- 4) areštas;
- 5) terminuotas laisvės atėmimas.

2. Nepilnamečiams negali būti paskirta daugiau nei 240 valandų viešųjų darbų.

3. Bauda gali būti skiriama tik dirbančiam ar savo turto turinčiam nepilnamečiui. Nepilnamečiui gali būti skiriama iki 50 MGL dydžio bauda.

4. Nepilnamečiui gali būti skiriama nuo penkių iki keturiasdešimt penkių parų arešto.

5. Laisvės atėmimo bausmė nepilnamečiui negali viršyti dešimties metų.

91 straipsnis. Bausmės skyrimo nepilnamečiui ypatumai

1. Teismas nepilnamečiui skiria bausmę vadovaudamasis bendrais bausmių skyrimo pagrindais ir šiame skyriuje numatytais ypatumais.

2. Teismas, skirdamas bausmę nepilnamečiui, be šio kodekso 54 straipsnio 2 dalyje išvardytų aplinkybių, atsižvelgia į:

- 1) nepilnamečio gyvenimo ir auklėjimo sąlygas;
- 2) nepilnamečio sveikatos būklę ir socialinę brandą;
- 3) anksčiau taikytas poveikio priemones ir jų veiksmingumą;

4) nepilnamečio elgesį po nusikalstamos veikos padarymo.

3. Terminuotą laisvės atėmimą nepilnamečiui teismas gali skirti, jeigu yra pagrindas manyti, kad kitos rūšies bausmių nepilnamečio nusikalstamiems polinkiams pakeisti nepakanka, arba jeigu nepilnametis padarė sunkų ar labai sunkų nusikaltimą. Kai skiriama laisvės atėmimo bausmė nepilnamečiui, jos minimumą sudaro pusė minimalios bausmės, numatytos šio kodekso straipsnio, pagal kurį teisiama nepilnametis, sankcijoje.

92 straipsnis. Bausmės vykdymo atidėjimas nepilnamečiui

1. Nepilnamečiui, nuteistam laisvės atėmimu už vieną ar kelis neatsargius nusikaltimus arba laisvės atėmimu ne daugiau kaip penkeriems metams už vieną ar kelis tyčinius nusikaltimus, teismas gali atidėti paskirtos bausmės vykdymą nuo vienerių iki trejų metų. Bausmės vykdymas gali būti atidėtas, jeigu teismas nusprendžia, kad yra pakankamas pagrindas manyti, kad bausmės tikslai bus pasiekti be realaus bausmės atlikimo.

2. Atidėdamas bausmės vykdymą, teismas nepilnamečiui paskiria vieną ar kelias tarpusavyje suderintas šio kodekso 82 straipsnyje numatytas auklėjamojo poveikio priemones, išskyrus atidavimą į specialią auklėjimo įstaigą. Kartu teismas nustato laiką, per kurį nepilnametis turi įvykdyti auklėjamojo poveikio priemones.

3. ~~Bausmės vykdymo atidėjimo nepilnamečiams vykdymo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos probacijos įstatymas. Jeigu nuteistas nepilnametis bausmės vykdymo atidėjimo laikotarpiu:~~

1) **vykdė teismo paskirtas auklėjamojo poveikio priemones, nepadarė šios dalies 3 punkte numatytų pažeidimų ir yra pagrindas manyti, kad jis laikysis įstatymų, nedarys naujų nusikalstamų veikų, teismas atleidžia nuteistąjį nuo bausmės, kai sueina bausmės vykdymo atidėjimo terminas;**

2) **vykdo teismo paskirtas auklėjamojo poveikio priemones, tačiau padaro kitų teisės pažeidimų, už kuriuos jam taikytos administracinės nuobaudos ar drausminio poveikio priemonės, teismas gali vieneriems metams pratęsti bausmės vykdymo atidėjimo terminą;**

3) **be pateisinamų priežasčių nevykdo teismo paskirtų auklėjamojo poveikio priemonių arba pažeidinėja viešąją tvarką, girtauja ar padaro kitų teisės pažeidimų, už kuriuos jam ne mažiau kaip du kartus taikytos administracinės nuobaudos ar drausminio poveikio priemonės, teismas nuteistojo elgesį kontroliuojančios institucijos teikimu išpėja nuteistąjį, kad bausmės vykdymo atidėjimas gali būti panaikintas. Jeigu išpėtas nuteistasis toliau nevykdo teismo paskirtų auklėjamojo poveikio priemonių ar daro teisės pažeidimus, teismas nuteistojo elgesį kontroliuojančios institucijos teikimu priima sprendimą panaikinti bausmės vykdymo atidėjimą ir vykdyti pagal nuosprendį paskirtą bausmę;**

4) **padaro naują nusikalstamą veiką, teismas skiria jam bausmę pagal šio kodekso 64, 90 ir 91 straipsniuose numatytas taisykles.**

4. **Bausmės vykdymo atidėjimo nepilnamečiams vykdymo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos probacijos įstatymas.**

93 straipsnis. Nepilnamečio atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės

1. Nepilnametis, ~~pirma kartą~~ padaręs baudžiamąjį nusižengimą ar neatsargų arba nesunkų ar apysunkų tyčinį nusikaltimą, teismo gali būti atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, jeigu jis:

1) nukentėjusio asmens atsiprašė ir visiškai ar iš dalies savo darbu ar pinigais atlygino arba pašalino padarytą turtinę žalą arba

2) pripažintas ribotai pakaltinamu, arba

3) pripažino savo kaltę ir gailisi padaręs nusikalstamą veiką arba yra kitų pagrindų manyti, kad nepilnametis laikysis įstatymų ir nedarys naujų nusikalstamų veikų.

2. Teismas, atleidęs nepilnametį nuo baudžiamosios atsakomybės šio straipsnio 1 dalyje numatytais pagrindais, skiria jam šio kodekso 82 straipsnyje numatytas auklėjamojo poveikio priemones.

94 straipsnis. Neteko galios nuo 2012-07-01.

XII SKYRIUS BAUDŽIAMOSIOS ATSAKOMYBĖS SENATIS

95 straipsnis. Apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo senatis

1. Asmeniui, padariusiam nusikalstamą veiką, negali būti priimtas apkaltinamasis nuosprendis, jeigu:

1) praėję:

a) treji metai, kai buvo padarytas baudžiamasis nusižengimas;

b) aštuoneri metai, kai buvo padarytas neatsargus arba nesunkus tyčinis nusikaltimas;

c) dvylika metų, kai buvo padarytas apysunkis tyčinis nusikaltimas;

d) penkiolika metų, kai buvo padarytas sunkus nusikaltimas;

e) dvidešimt penkeri metai, kai buvo padarytas labai sunkus nusikaltimas;

f) trisdešimt metų, kai buvo padarytas nusikaltimas, susijęs su tyčiniu kito žmogaus gyvybės atėmimu;

2) per šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytą laiką asmuo nesislėpė nuo ikiteisminio tyrimo ar teismo ir nepadarė naujos tyčinės nusikalstamos veikos.

2. Senaties terminas skaičiuojamas nuo nusikalstamos veikos padarymo iki nuosprendžio priėmimo dienos.

3. Jeigu nuo šio kodekso XVIII, XX, XXI, XXIII ir XLIV skyriuose numatytų nusikalstamų veikų nukentėjo nepilnametis, senaties terminas negali baigtis anksčiau, negu šiam asmeniui sueina dvidešimt penkeri metai.

4. Jeigu nusikalstamą veiką padaręs asmuo pasislėpė nuo ikiteisminio tyrimo ar teismo, senaties eiga sustoja. Senaties eiga atsinaujina nuo tos dienos, kurią asmuo sulaikomas arba kurią jis pats atvyksta pas ikiteisminio tyrimo pareigūną, prokurorą ar į teismą. Tačiau apkaltinamasis nuosprendis negali būti priimtas, jeigu nuo to laiko, kai asmuo padarė nusikalstamą veiką, praėjo dvidešimt penkeri metai, o nuo to laiko, kai padarė nusikaltimą, susijusį su tyčiniu kito žmogaus gyvybės atėmimu, – trisdešimt metų ir senaties eiga nenutrūko dėl naujos tyčinės nusikalstamos veikos padarymo.

5. Jeigu nusikalstamą veiką padaręs asmuo pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ar tarptautinės teisės normas turi imunitetą nuo baudžiamosios jurisdikcijos ir nėra gautas kompetentingos institucijos leidimas jį patraukti baudžiamojon atsakomybėn, senaties eiga sustoja. Senaties eiga atsinaujina nuo tos dienos, kurią yra gautas kompetentingos institucijos leidimas nusikalstamą veiką padariusį asmenį patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba jis kitaip netenka šioje dalyje nurodyto imuniteto.

~~6. Bylos nagrinėjimo teisme metu senaties eiga sustoja laikotarpiui, kuriam:~~

~~1) teismas paskelbia nagrinėjimo teisme pertrauką ar bylos nagrinėjimą atideda dėl kaltinamojo ar jo gynėjo nedalyvavimo;~~

~~2) teismas paskelbia nagrinėjimo teisme pertrauką, kol bus atlikta teismo paskirta ekspertizė, specialisto tyrimas ar bus įvykdytas teisinės pagalbos prašymas užsienio valstybei;~~

~~3) teismas paskelbia nagrinėjimo teisme pertrauką ir paveda prokurorui ar ikiteisminio tyrimo teisėjui atlikti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse numatytus procesinius veiksmus;~~

~~4) teismas paskelbia nagrinėjimo teisme pertrauką naujai pakviestam kaltinamojo gynėjui susipažinti su bylos medžiaga.~~

~~7. Šio straipsnio 5 dalyje numatytais atvejais apkaltinamasis nuosprendis negali būti priimtas, jeigu nuo senaties termino pradžios praėjo penkeriais metais ilgesnis terminas, negu numatyta šio straipsnio 1 dalyje.~~

8. Jeigu asmuo iki šiame straipsnyje nurodytų terminų pabaigos padaro naują tyčinę nusikalstamą veiką, senaties eiga nutrūksta. Šiuo atveju senaties eiga už pirmą nusikalstamą veiką pradedama skaičiuoti nuo tos dienos, kurią buvo padarytas naujas tyčinis nusikaltimas ~~ar baudžiamasis nusižengimas.~~

9. Nėra senaties šiems nusikaltimams, numatytiems šiame kodekse:

- 1) genocidui (99 straipsnis);
- 2) tarptautinės teisės draudžiamam elgesiui su žmonėmis (100 straipsnis);
- 3) priverstiniam dingimui (100¹ straipsnis);
- 4) tarptautinės humanitarinės teisės saugomų asmenų žudymui (101 straipsnis);
- 5) civilių trėmimui ar perkėlimui (102 straipsnis);
- 6) tarptautinės humanitarinės teisės saugomų asmenų žalojimui, kankinimui ar kitokiam nežmoniškam elgesiui su jais ar jų turto apsaugos pažeidimui (103 straipsnis);
- 7) civilių ar karo belaisvių prievartiniam panaudojimui prieš ginkluotuosiose pajėgose (105 straipsnis);
- 8) saugomų objektų naikinimui ar nacionalinių vertybių grobstymui (106 straipsnis);
- 9) agresijai (110 straipsnis);
- 10) draudžiamai karo atakai (111 straipsnis);
- 11) uždraustų karo priemonių naudojimui (112 straipsnis);
- 12) aplaidžiam vado pareigų vykdymui (113¹ straipsnis).

96 straipsnis. Apkaltinamojo nuosprendžio vykdymo senatis

1. Apkaltinamasis nuosprendis nevykdomas, jeigu:
 - 1) jis nebuvo įvykdytas:
 - a) per dvejus metus, kai paskirta bausmė už baudžiamąjį nusižengimą, arba
 - b) per trejus metus, kai paskirta ne laisvės atėmimo bausmė, arba kai paskirta laisvės atėmimo bausmė neviršija dvejų metų, arba
 - c) per penkerius metus, kai paskirta laisvės atėmimo bausmė neviršija penkerių metų, **arba kai paskirta baudžiamojo arba auklėjamojo poveikio priemonė**, arba
 - d) per dešimt metų, kai paskirta laisvės atėmimo bausmė neviršija dešimt metų, arba
 - e) per penkiolika metų, kai paskirta laisvės atėmimo bausmė viršija dešimt metų ar paskirtas laisvės atėmimas iki gyvos galvos, ir
 - 2) per šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytą laiką nuteistasis nevensia atlikti paskirtos bausmės ir nepadaro naujos nusikalstamos veikos.
2. Apkaltinamojo nuosprendžio vykdymo senaties terminas skaičiuojamas nuo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos iki nuosprendžio vykdymo pradžios.
3. Jeigu nuteistasis po nuosprendžio įsiteisėjimo vengia atlikti bausmę, senaties eiga sustoja. Šiuo atveju ji atsinaujina nuo tos dienos, kurią nuteistasis pats atvyko atlikti bausmės ar buvo sulaikytas. Tačiau nuosprendis negali būti vykdomas, jeigu po jo įsiteisėjimo dienos praėjo penkiolika metų, o kai paskirtas laisvės atėmimas daugiau kaip dešimčiai metų arba laisvės atėmimas iki gyvos galvos, – dvidešimt metų ir senaties eiga nenutrūko dėl naujos nusikalstamos veikos padarymo.
4. Jeigu nuteistasis iki apkaltinamojo nuosprendžio vykdymo senaties termino pabaigos padaro naują nusikalstamą veiką, senaties eiga nutrūksta. Šiuo atveju apkaltinamojo nuosprendžio vykdymo senaties terminas pradedamas skaičiuoti nuo naujo nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo padarymo.
5. Skirdamas bausmę už naują nusikalstamą veiką, teismas vadovaujasi šio kodekso 64 straipsnyje nustatytais taisyklėmis.

XIII SKYRIUS TEISTUMAS

97 straipsnis. Teistumas

1. Turinčiais teistumą laikomi už nusikaltimo padarymą nuteisti asmenys, kuriems įsiteisėjo Lietuvos Respublikos ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės teismo priimtas apkaltinamasis nuosprendis. Turinčiais teistumą taip pat laikomi už nusikaltimo padarymą ne Europos Sąjungos valstybėje narėje nuteisti asmenys, jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių pagrindu gauta informacijos, kad jiems įsiteisėjo tos valstybės teismo priimtas apkaltinamasis nuosprendis. Į teistumą teismas atsižvelgia skirdamas bausmę už naujos

nusikalstamos veikos padarymą, sprendamas dėl kaltininko atleidimo nuo baudmės ar baudžiamosios atsakomybės, taip pat pripažindamas asmenį pavojingu recidyvistu.

2. Atsižvelgiant į teistumą, gali būti varžomos tik tos piliečių teisės ir laisvės, kurių apribojimą numato Lietuvos Respublikos įstatymai.

3. Turinčiais teistumą laikomi:

1) asmenys, kuriems baudmės vykdymas buvo atidėtas, – laikotarpiu, kuriam buvo atidėtas baudmės vykdymas;

2) asmenys, nuteisti už neatsargius nusikaltimus, – baudmės atlikimo laikotarpiu;

3) asmenys, nuteisti už tyčinius nusikaltimus ir realiai atlikę paskirtą baudmę, – baudmės atlikimo laikotarpiu ir po baudmės atlikimo arba atleidimo nuo baudmės atlikimo:

a) trejus metus, jeigu jie nuteisti už nesunkų ar apysunkį nusikaltimą;

b) penkerius metus, jeigu jie nuteisti už sunkų nusikaltimą;

c) aštuonerius metus, jeigu jie nuteisti už labai sunkų nusikaltimą;

d) dešimt metų, jeigu jie yra pavojingi recidyvistai.

4. Nepilnamečiams, nuteistiems už šio straipsnio 3 dalies 3 punkte numatytus nusikaltimus, teistumo terminai po baudmės atlikimo ar atleidimo nuo baudmės atlikimo mažinami per pusę.

5. Šio straipsnio 3 dalies 3 punkte ir 4 dalyje nustatyti terminai skaičiuojami nuo paskirtos baudmės atlikimo arba atleidimo nuo baudmės atlikimo.

6. Kai sueina šiame straipsnyje nustatyti terminai, teistumas išnyksta ir asmenys laikomi neteistais.

7. Kai sueina ne mažiau kaip pusė teistumo termino, teismas nuteistojo prašymu gali sutrumpinti teistumo laiką arba panaikinti teistumą.

8. Jeigu turintis teistumą asmuo padaro naują nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, teistumo išnykimo eiga nutrūksta. Šiuo atveju teistumo už ankstesnę nusikalstamą veiką išnykimo terminas pradedamas skaičiuoti nuo baudmės už naują nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą atlikimo. Asmuo laikomas teistu už kiekvieną nusikalstamą veiką tol, kol išnyksta teistumas už sunkiausią iš jų.

9. Teismas, skirdamas baudmę už naujos nusikalstamos veikos padarymą, sprendamas dėl kaltininko atleidimo nuo baudmės ar baudžiamosios atsakomybės, taip pat pripažindamas asmenį pavojingu recidyvistu, neatsižvelgia į įsiteisėjusį šio straipsnio 1 dalyje nurodytą kitos valstybės teismo priimtą apkaltinamąjį nuosprendį, jeigu:

1) atsižvelgimas į įsiteisėjusį teismo priimtą apkaltinamąjį nuosprendį pažeistų pagrindines žmogaus teises ir (ar) laisves;

2) padaryta veika pagal šį kodeksą nelaikoma nusikaltimu;

3) asmuo nusikalstamos veikos padarymo metu nebuvo sulaukęs amžiaus, nuo kurio pagal Lietuvos Respublikos baudžiamuosius įstatymus galima baudžiamoji atsakomybė už jo padarytą veiką;

4) nepakanka gautos informacijos apie kitos valstybės teismo priimtą apkaltinamąjį nuosprendį ir šią informaciją persiuntusi valstybė per nustatytą terminą jos nepateikia;

5) yra kitų Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse nustatytų pagrindų.

XIV SKYRIUS PRIVERČIAMOSIOS MEDICINOS PRIEMONĖS

98 straipsnis. Priverčiamosios medicinos priemonės

1. Asmenims, teismo pripažintiems nepakaltinamais ar ribotai pakaltinamais, taip pat asmenims, kuriems po nusikalstamos veikos padarymo ar baudmės paskyrimo sutriko psichika ir dėl to jie negali suvokti savo veiksmų esmės ar jų valdyti, teismas gali taikyti šias priverčiamąsias medicinos priemones:

1) ambulatorinį stebėjimą pirminės psichikos sveikatos priežiūros sąlygomis;

2) stacionarinį stebėjimą bendro stebėjimo sąlygomis specializuotose psichikos sveikatos priežiūros įstaigose;

3) stacionarinę stebėjimą sustiprinto stebėjimo sąlygomis specializuotose psichikos sveikatos priežiūros įstaigose;

4) stacionarinę stebėjimą griežto stebėjimo sąlygomis specializuotose psichikos sveikatos priežiūros įstaigose.

2. Ambulatorinį stebėjimą teismas taiko asmeniui, kurio dėl padarytos veikos pavojingumo ir jo psichikos sutrikimo nereikia stebėti ir gydyti stacionare arba kuris gali toliau ambulatoriškai gydytis, kai po stacionarinio gydymo jo psichikos būklė pagerėja. **Jeigu asmuo nesilaiko nustatytų ambulatorinio stebėjimo sąlygų, pirminę psichikos sveikatos priežiūrą vykdančios įstaigos teikimu teismas gali pakeisti šią priverčiamąją medicinos priemonę į stacionarinę stebėjimą bendro stebėjimo sąlygomis specializuotoje psichikos sveikatos priežiūros įstaigoje.**

3. Stacionarinę stebėjimą bendro stebėjimo sąlygomis teismas taiko asmeniui, kurį dėl jo psichikos sutrikimo reikia stebėti ir gydyti specializuotame stacionare.

4. Stacionarinę stebėjimą sustiprinto stebėjimo sąlygomis teismas taiko asmeniui, kurį dėl padarytos veikos pavojingumo ir jo psichikos sutrikimo reikia stebėti ir gydyti specializuotame stacionare.

5. Stacionarinę stebėjimą griežto stebėjimo sąlygomis teismas taiko asmeniui, kuris kėsinosi į žmogaus gyvybę ar sveikatą, dėl psichikos sutrikimo yra ypač pavojingas aplinkiniams ir turi būti stebimas bei gydomas specializuotame stacionare.

6. Jeigu dėl kelių nusikalstamų veikų padarymo asmeniui paskiriamos kelios skirtingos priverčiamosios medicinos priemonės, jos subendrinamos apėmimo būdu (griežtesnė priemonė apima švelnesnes), ir taikoma tik viena priverčiamoji medicinos priemonė.

67. Teismas nenustato priverčiamųjų medicinos priemonių taikymo laiko. Jos taikomos, kol asmuo pasveiksta arba pagerėja jo psichikos būklė bei išnyksta jo pavojingumas. Teismas ne rečiau kaip kartą per šešis mėnesius pagal sveikatos priežiūros įstaigos išvadą privalo spręsti klausimą dėl priverčiamųjų medicinos priemonių taikymo pratęsimo, rūšies pakeitimo ar jų taikymo panaikinimo.

78. Jeigu priverčiamąsias medicinos priemones taikyti asmeniui nebūtina, taip pat jeigu teismas panaikina šių priemonių taikymą, asmuo gali būti teismo perduodamas giminaičių ar kitų asmenų globai ar rūpybai ir kartu jam gali būti nustatomas medicininis stebėjimas.